

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις
τῇ 14 Ὀκτωβρίου 1954

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 258

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀρ. 9. 3033.

Περὶ τῶν ἐσόδων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρ. 9. 3033 τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν ἀπὸ 24 Σεπτεμβρίου 1954 σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ αὐτοῦ ἀρ. 9. 3033 Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ Βουλευτῶν, προτάζει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαντες καὶ διατάσσοντες :

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΕΣΟΔΑ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Ἄρθρον 1.

Τὰ ἐσοδα εἶναι :

I. Τακτικά, προσερχόμενα :

α') ἐκ τῶν προσόδων τῆς κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας,

β') ἐκ τῶν τελῶν καὶ δικαιωμάτων,

γ') ἐκ φόρων καὶ

δ') ἐξ εἰσφορῶν.

II. Ἐκτακτά, προσερχόμενα :

α') ἐκ τοῦ ἀντιτίμου τῆς προσωπικῆς ἐργασίας,

β') ἐκ δανείων, δωρεῶν, κληροδοτημάτων, κληρονομιῶν,

γ') ἐξ ἐκποιήσεως περιουσίας καὶ

δ') ἐκ πάσης ἄλλης πηγῆς.

I. ΤΑΚΤΙΚΑ ΕΣΟΔΑ

A'. ΕΚ ΚΙΝΗΤΗΣ ΚΑΙ ΑΚΙΝΗΤΟΥ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ

1. Δημοτικὴ ἢ κοινοτικὴ ἀγορά.

Ἄρθρον 2.

1. Εἰς ὃν δῆμον ἢ κοινότητα ὑπάρχει εἰδικὴ δημοτικὴ ἢ κοινοτικὴ ἀγορὰ λιανικῆς ἢ χονδρικῆς πωλήσεως ἐνὸς ἢ πλείονων εἰδῶν διατροφῆς, ἀποφάσει τοῦ συμβουλίου, συγκεντρῶνται ὑποχρεωτικῶς εἰς τὴν ἀγορὰν ταύτην πάντα τὰ ἐν τῷ δήμῳ ἢ κοινότητι λειτουργοῦντα καταστήματα τὰ χρησιμοποιούμενα διὰ τὴν πώλησιν τῶν εἰδῶν, δι' ἃ ἰδρύθη ἢ ἀγορά.

2. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἀποφάσεως τοῦ συμβουλίου ἡ ἀστυνομικὴ ἀρχὴ ὑποχρεοῦται νὰ ἐκδώσῃ τὰς ἀναγκαίας ἀστυνομικὰς διατάξεις καὶ νὰ ἐπιμεληθῇ τῆς ἐκτελέσεως αὐτῶν.

3. Ἐν ἀνεπαρκείᾳ χώρου τῆς δημοτικῆς ἢ κοινοτικῆς ἀγορᾶς ἢ ἐνεκα εἰδικῶν τοπικῶν λόγων ἢ συγκοινωνιακῶν συνθηκῶν, δύναται τὸ συμβούλιον δι' ἀποφάσεώς του ἐγκρινόμενης ὑπὸ τοῦ νομάρχου νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἰδρυσιν καὶ λειτουργίαν καταστημάτων καὶ ἐκτὸς τῆς ἀγορᾶς.

4. Ὁ τρόπος χρήσεως τῶν καταστημάτων καὶ παραπηγμάτων τῆς ἀγορᾶς ρυθμίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ συμβουλίου.

5. Ἡ χρῆσις τῶν ὡς ἄνω χώρων παραχωρεῖται ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον διὰ τὴν ἄσκησιν προσωπικῶς τοῦ εἰδικοῦ ἐπαγγέλματος, δι' ὃ προορίζεται ἡ ἀγορὰ καὶ εἰδικώτερον ὁ παραχωρούμενος χώρος, πάντοτε δι' ἐνοικιάσεως ἐνεργουμένης κατὰ τὰς διατάξεις περὶ ἐνοικιάσεως δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν κτημάτων.

6. Ἀπαγορεύεται ἡ ἰδρυσις καὶ λειτουργία ἀγορᾶς χονδρικῆς πωλήσεως παρ' ἰδιωτῶν ἢ συνεταιρισμῶν ἢ ἄλλων νομικῶν προσώπων.

7. Τὸ ἀνοιγμα τῶν ἰδιωτικῶν καταστημάτων χονδρικῆς πωλήσεως εἰδῶν, πωλουμένων καὶ εἰς τὴν δημοτικὴν ἢ κοινοτικὴν ἀγορὰν χονδρικῆς πωλήσεως, πραγματοποιεῖται μίαν τοῦλάχιστον ὥραν μετὰ τὸ ἀνοιγμα τῶν καταστημάτων τῆς δημοτικῆς καὶ κοινοτικῆς ἀγορᾶς, ἀπαγορευομένου τοῦ καθορισμοῦ ἀνοίγματος τούτων ἐνωρίτερον.

2. Δημοτικὸν ἢ κοινοτικὸν σφαγεῖον.

Ἄρθρον 3.

1. Ἐπιτρέπεται εἰς δῆμον ἢ κοινότητα ἡ ἰδρυσις καταστήματος σφαγείου, πληροῦντος τὰς ἐν γένει ἀπαιτήσεις τοῦ προορισμοῦ αὐτοῦ καὶ λειτουργοῦντος ἐπὶ τῇ βάσει συγχρονισμένων συστημάτων τοῦ εἶδους του καὶ σχεδίου ἐγκρινομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, μετὰ γνώμην τῆς κτηνιατρικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

Τὸ σφαγεῖον ἰδρύεται εἰς χώρον ἐξασφαλίζοντα καλὴν καὶ ὑγιεινὴν ἀποχέτευσιν καὶ εὐρισκόμενον ἐκτὸς τοῦ σχεδίου πόλεως εἰς ἐπιβαλλομένην ἀπὸ τῶν κατωκημένων περιοχῶν ἀπόστασιν.

2. Τὰ τῆς λειτουργίας τοῦ σφαγείου διέπονται ὑπὸ κανονισμῶν ἐγκρινομένων ὑπὸ τοῦ συμβουλίου, μετὰ γνώμην τῆς κτηνιατρικῆς ὑπηρεσίας τοῦ νομοῦ.

3. Διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ σφαγείου τὸ συμβούλιον ἐπιβάλλει δι' ἀποφάσεώς του δικαίωμα.

Αἱ ἐκ τῆς σφαγῆς ἀπομένουσαι τρίχες, ὁ χνούς τῶν μικρῶν ζώων, οἱ ὄνυχες, τὰ κέρατα, ἡ κόπρος τῶν ἐντοσθίων καὶ τὰ λοιπὰ λείψανα τῆς σφαγῆς διατίθενται ὑπὸ τοῦ δήμου ἢ κοινότητος κατὰ τὸν ὑπὸ τῶν συμβουλίων αὐτῶν κρινόμενον προσφορώτερον τρόπον.

4. Ἡ ὑγειονομικὴ ἐπίβλεψις τοῦ σφαγείου ἐνεργεῖται ὑπὸ τῶν κατὰ τόπους ἀστυνομικῶν ἀρχῶν ἐπικουρουμένων ὑποχρεωτικῶς παρὰ τῶν ὑγειονολόγων καὶ τῶν κτηνιάτρων κατὰ τὰ διὰ Β.χ.σ. Διατάγματος ὀρισθησόμενα.

Ἄρθρον 4.

1. Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας τοῦ σφαγείου ἀπαγορεύεται ἀπολύτως ἡ ἀνέγερσις ἢ λειτουργία ἄλλου

τοιούτου, ἢ ἐκτὸς αὐτοῦ σφαγὴ οἰουδὴποτε ζώου ἢ πτηνῶν πρὸς ἐμπορίαν, ἢ ἐκδορά, ἢ ἐκκοιλιάσεις, ἢ πλῆσις ἐντέρων καὶ ἢ ἐνέργεια τῶν λοιπῶν παρακολουθουσῶν τὴν σφαγὴν ἐργασιῶν. Οἱ παραβάται ὑπόκεινται εἰς κράτησιν.

Ἐξαιρετικῶς ἐπιτρέπεται ἡ σφαγὴ ἐκτὸς τοῦ σφαγείου εἰς τοὺς κατοίκους αὐτοτελοῦς συνοικισμοῦ τῆς αὐτῆς κοινότητος ἐφ' ὅσον ὁ συνοικισμὸς τῶν ἀπέχει πλέον τῶν τριῶν χιλιομέτρων ἐκ τοῦ σφαγείου.

2. Ἐπιτρέπεται κατὰ τὰς δύο προηγουμένας καὶ τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα ἢ κατ' οἶκον σφαγὴ ἀμνῶν καὶ ἐριφίων πρὸς οἰκιακὴν χρῆσιν.

3. Χρῆσις βοσκῶν.

Ἄρθρον 5.

1. Οἱ ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ δήμου ἢ κοινότητος βοσκήσιμοι τόποι, ὧν τὴν κυριότητα, νομὴν ἢ χρῆσιν ἔχουν ὁ δῆμος ἢ κοινότης, διατίθενται εἰς τοὺς δημότας πρὸς βοσκὴν τῶν ζώων αὐτῶν. Τὸ ἀπομένον περίσσευμα διατίθεται διὰ δημοπρασίας. Ἡ διάρκεια τῆς μισθώσεως δύναται νὰ ὁρισθῇ καὶ διὰ μίαν κτηνοτροφικὴν περίοδον θερινὴν ἢ χειμερινήν.

Πᾶσα διάταξις γενικὴ ἢ εἰδικὴ ὀρίζουσα ἄλλως τὰ τῆς διαθέσεως ἢ περιορισμοῦ τῆς χρήσεως τῶν δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν βοσκησίων τόπων καταργεῖται.

2. Ἐκαστος δημότης δικαιούται ὅπως βόσκη ἐντὸς τῶν δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν βοσκησίων τόπων:

α) δωρεὰν δύο μεγάλα καὶ πέντε μικρὰ ζῶα (πρόβατον, αἰγα),

β) πᾶν ἀνήκον αὐτῷ πέραν τοῦ ἀριθμοῦ τούτου ζῶων, ἐπὶ καταβολῇ ἐτησίου δικαιώματος προσδιοριζομένου κατὰ κεφαλὴν ζώου δι' ἀποφάσεως τοῦ συμβουλίου.

Τὸ δικαίωμα δὲν δύναται νὰ ὁρισθῇ κατώτερον τῆς μιᾶς καὶ ἡμισείας δραχμῆς καὶ ἀνώτερον τῶν ὀκτῶ δι' ἕκαστον μικρὸν ζῶον, οὐδὲ κατώτερον τῶν τριῶν καὶ ἀνώτερον τῶν δέκα ἐξ δραχμῶν δι' ἕκαστον μέγα ζῶον. Διὰ τὰ θηλάζοντα μεγάλα ζῶα μέχρι δύο ἐτῶν καὶ μικρὰ μέχρις ἐξ μηνῶν δὲν καταβάλλεται δικαίωμα βοσκῆς.

Τὸ δικαίωμα ὀφείλεται εἰς τὸ ἀκέραιον ἀσχέτως τῆς χρονικῆς διαρκείας τῆς χρήσεως τῆς βοσκῆς.

3. Ἐκαστος δημότης δικαιούται νὰ διατηρῇ διὰ τὴν φύλαξιν ἀνὰ ἑκατὸν πεντήκοντα μικρῶν ζῶων τοῦ ἑνα ἑτεροδημότην ποιμένα, δικαιούμενον νὰ βόσκη τὰ ἀνήκοντα αὐτῷ τεσσαράκοντα μικρὰ καὶ πέντε μεγάλα ζῶα ἐπὶ ἐτησίᾳ καταβολῇ δικαιώματος διπλασίου τοῦ διὰ τοὺς δημότας καθορισθέντος. Πρὸς φύλακας ποιμένας ἐξομοιοῦνται οἱ ἐπίμορτοι καλλιεργηταὶ ἀγρῶν ἀνηκόντων εἰς δημότας δικαιούμενοι νὰ βόσκουν τὰ αὐτὰ πρὸς τοὺς φύλακας ποιμένας ζῶα, ἐπὶ τῇ καταβολῇ τοῦ δι' αὐτοὺς καθορισθέντος δικαιώματος.

Ὁ ἑτεροδημότης ποιμὴν ὁ προσλαμβανόμενος ὑπὸ ἔρους ἐταιρείας ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ διὰ τὰ ζῶα αὐτοῦ τὸ διπλάσιον τοῦ διὰ τὰ ζῶα τῶν δημοτῶν καθορισθέντος δικαιώματος. Τὰ ζῶα τούτου ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύναται νὰ εἶναι περισσότερα τοῦ ἡμίσεος τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ζῶων τοῦ μετ' αὐτοῦ συμβληθέντος δημότου.

Ἡ ὑφ' οἰουδὴποτε ὅρον πρόσληψις ἑτεροδημότου ποιμένος ἐπιτρέπεται μόνον κατόπιν προηγουμένης ἐγγράφου ἀδείας τοῦ δημάρχου ἢ προέδρου κοινότητος.

4. Ἐὰν τὸ συμβούλιον παραλείψῃ νὰ καθορίσῃ τὸ δικαίωμα, οἱ ὑπόχρεοι καταβάλλουν τὸ κατὰ τὸ προηγούμενον ἔτος καθορισθὲν τοιοῦτον.

5. Οἱ καταστάντες δημόται συνεπείᾳ αἰτήσεως ἢ ἄλλως, ἔχουν δικαίωμα καρπώσεως τῶν βοσκησίων τόπων τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος μετὰ τριετῆ, ἀπὸ τῆς ἐγγραφῆς των, πραγματικὴν καὶ συνεχῆ εἰς τὸν δῆμον ἢ κοινότητα ἐγκατάστασιν.

6. Εἰς τὰς δημοπρασίας ἐνοικιάσεως τῶν βοσκησίων τόπων, περὶ ὧν ἡ παρ. 1, λαμβάνουν μέρος μόνον κατ' ἐπάγγελμα κτηνοτρόφοι, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς δημοπρασίας.

Ἄρθρον 6.

1. Τὸ συμβούλιον δι' ἀποφάσεώς του λαμβανομένης κατὰ μῆνα Ἀπριλίου:

Α'. ὀρίζει:

α) λεπτομερῶς κατὰ θέσεις καὶ ἔκτασιν τοὺς βοσκησίμους τόπους, τὸν τρόπον τῆς χρήσεως αὐτῶν καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ζῶων μεγάλων ἢ μικρῶν, ὧν ἐπιτρέπεται ἡ βοσκή.

Ἐν ἀνεπαρκείᾳ τῶν βοσκησίων τόπων τὸ συμβούλιον ὀρίζει κατὰ δημότην τὸν ἀνώτατον ἀριθμὸν τῶν μικρῶν καὶ μεγάλων ζῶων αὐτοῦ, τῶν ὁποίων ἐπιτρέπεται ἡ βοσκὴ ἐν αὐτοῖς,

β) τὸ τυχὸν ὑπάρχον περίσσευμα βοσκησίων τόπων κατ' ἔκτασιν, ὅρια καὶ τὸ εἶδος τῶν δεκτῶν πρὸς βοσκὴν εἰς αὐτὸ ζῶων,

γ) τὸ ἐτήσιον δικαίωμα βοσκῆς τῶν ζῶων, ὅπερ ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ πᾶς ὅστις νομίμως βόσκει τὰ ζῶα του εἰς τὰς βοσκάς.

Β'. Βεβαίω διὰ λεπτομεροῦς καταλόγου καταχωρίζομένου εἰς τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ, τὸν ὀλικὸν ἀριθμὸν τῶν μικρῶν καὶ μεγάλων ζῶων τὰ ὁποῖα δικαιούται ἕκαστος νὰ εἰσάγῃ εἰς τὰς βοσκάς.

2. Ἐὰν ὁ ἀριθμὸς ζῶων δημότου ὑπερβαίῃ τὸ κατὰ τὰς ἐπιτοπίους συνθήκας ὅριον τῆς μικρᾶς κτηνοτροφίας, ὅπερ δὲν δύναται νὰ εἶναι δι' ἑκάστην κτηνοτροφικὴν οἰκογένειαν δημότου μεγαλύτερον τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα μικρῶν καὶ τῶν δέκα πέντε μεγάλων ζῶων, τὸ συμβούλιον ὑποχρεοῦται διὰ τῆς ἀνωτέρω ἀποφάσεώς του νὰ προσδιορίσῃ δικαίωμα βοσκῆς ἡὑξημένον καὶ ἀνάλογον πρὸς τὴν μισθωτικὴν ἀξίαν τῆς χορτονομῆς τῶν βοσκησίων τόπων. Ἐὰν τὸ συμβούλιον παραλείψῃ νὰ ὀρίσῃ ἡὑξημένον δικαίωμα βοσκῆς, τοῦτο λογίζεται ἐπιβεβλημένον εἰς τὸ διπλάσιον τοῦ ὁρισθέντος διὰ τοὺς ἔχοντας κάτω τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα μικρῶν ἢ δέκα πέντε μεγάλων ζῶων.

Ἄρθρον 7.

1. Ἐπὶ τῆς ἀποφάσεως τοῦ συμβουλίου ἀποφαίνεται ἡτιολογημένως ὁ νομάρχης ἐγκρίνων ἢ μεταρρυθμίζων ταύτην ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀφ' ἧς περιῆλθεν εἰς τὴν νομαρχίαν.

2. Ἡ ἀπόφασις τοῦ νομάρχου ἐπικολλᾶται εἰς τὴν θύραν τῶν ναῶν τοῦ δήμου ἢ κοινότητος πρὸς γνῶσιν τῶν ἐνδιαφερομένων καὶ ἐγκατάστασιν αὐτῶν εἰς τοὺς προσδιορισθέντας δι' ἑνα ἕκαστον βοσκησίμους τόπους.

3. Ἡ ἐγκατάστασις τοῦ κτηνοτρόφου εἰς τὰς βοσκὰς ἐνεργεῖται ἐπὶ τῇ βάσει ἐγγράφου ἀδείας τοῦ δημάρχου ἢ προέδρου κοινότητος εἰς ἣν ἀναγράφεται τὸ ὀνοματεπώνυμον αὐτοῦ, ἡ θέσις εἰς ἣν θὰ ἐγκατασταθῇ τὸ ποίμνιον, ὁ ἀριθμὸς τῶν ζῶων καὶ ὁ ἀριθμὸς τοῦ διπλοτύπου εἰσπράξεως τοῦ δικαιώματος βοσκῆς. Ὁ ἀνεὺ ἀδείας ἐγκατασταθεὶς θεωρεῖται ὡς αὐθαιρέτως βόσκων τὸ ποίμνιον του.

4. Τὰς εἰσίδας τῶν κτηνοτρόφων πρὸς ἀλλήλους ἢ πρὸς τὸν δῆμον ἢ κοινότητα τὰς ἀφορώσας τὴν ἐγκατάστασιν τῶν ποιμνίων των εἰς τοὺς βοσκησίμους τόπους δικάζει κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν προσωρινῶν μέτρων ὁ εἰρηνοδίκης, ἐφαρμόζων τὰς περὶ τοῦ θέματος τούτου νομίμως ἐγκριμένους ἀποφάσεις τῶν συμβουλίων καὶ ἐν ἐλλείψει τοιούτων ἐπιλύει ταύτας κατὰ τὴν κρίσιν του.

5. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον προστατεύεται καὶ ἡ ἐπὶ τῶν βοσκησίων τόπων νομὴ τοῦ δήμου ἢ κοινότητος κατὰ παντὸς κτηνοτρόφου βόσκοντος ἐν αὐτοῖς αὐθαιρέτως καὶ ἐν γένει κατὰ παράβασιν τῶν περὶ τῆς διαθέσεως τῶν βοσκῶν διατάξεων τοῦ παρόντος.

6. Κτηνοτρόφος βόσκων αὐθαιρέτως τὸ ποίμνιον του εἰς τοὺς βοσκησίμους τόπους ὑποχρεοῦται εἰς καταβολὴν δικαιώματος βοσκῆς ἴσου πρὸς τὸ διπλάσιον τοῦ καθορισθέντος ἀντιστοίχου δικαιώματος βεβαιουμένου ὑπὸ τοῦ συμβουλίου. Ὡς αὐθαίρετος βοσκὴ δὲν θεωρεῖται ἡ βοσκὴ ζῶων ὀδηγουμένων εἰς θερινὰς ἢ χειμερινὰς βοσκὰς ἐφ' ὅσον ἡ παραμονὴ αὐτῶν εἰς τὴν περιφέρειαν δήμου ἢ κοινότητος δὲν παρατείνεται πλέον τῶν 24 ὡρῶν.

Ἄρθρον 8.

1. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν τὸ συμβούλιον παραλείψῃ νὰ ἀποφασίσῃ τὴν διάθεσιν τῶν βοσκησίων τόπων, ὁ νομάρχης τάσσει αὐτῷ δεκαπενθήμερον προθεσμίαν ἐντὸς

τῆς ὁποίας ὑποχρεοῦται νὰ λάβῃ τὰς ἀναγκαίας ἀποφάσεις.

2. Παρελθούσης τῆς προθεσμίας ἀπράκτου ὁ νομάρχης τιμωρεῖ πειθαρχικῶς τοὺς ὑπευθύνους δήμαρχον, πρόεδρον τῆς κοινότητος καὶ τὰ μέλη τοῦ συμβουλίου διὰ προστίμου μέχρι πεντακοσίων δραχμῶν καὶ διατάσσει τὴν ἐφαρμογὴν κατὰ τὴν κτηνοτροφικὴν περίοδον τῶν ἀποφάσεων τῶν ἐφαρμοσθεισῶν κατὰ τὴν παρελθούσαν ἀντίστοιχον τοιαύτην.

Ἐὰν δὲν ὑφίσταται τοιαύτη ἀπόφασις καὶ τὸ συμβούλιον ἐμμένῃ εἰς τὴν μὴ λήψιν ἀποφάσεως, ὁ νομάρχης ἐκδίδει ἀπόφασιν ρυθμίζων τὴν διάθεσιν τῶν βοσκῶν.

Ἄρθρον 9.

1. Προτάσει τῆς γεωργικῆς ὑπηρεσίας καὶ ἀποφάσει τοῦ νομάρχου ἐπιτρέπεται ὥπως ὑποχρεωθῶν οἱ διαθέτοντες βοσκὰς δῆμοι ἢ κοινότητες, ἵνα ποσοστὸν ἐκ τῶν εἰσπράξεων τοῦ δικαιώματος βοσκῆς διαθέτουν διὰ τὴν βελτίωσιν τῶν βοσκῶν.

2. Τὰ εἰς τὰς βελτιωθείσας βοσκὰς εἰσαγόμενα ζῶα ὑπόκεινται εἰς δικαίωμα διπλασίου τοῦ ὀρισθέντος διὰ τὰς μὴ βελτιωθείσας.

Ἄρθρον 10.

Τὸ ἐνοικιστάσιον βοσκῶν αἴρεται ἐκ τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν βοσκησίων τόπων μετὰ ἓν ἔτος ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νομοθετ. Διατάγματος.

Ἄρθρον 11.

Διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ 1) τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Α.Ν. 875 τῆς 22]28-9-1937 «περὶ βοσκῆς ἐντὸς δασῶν, μερικῶς δασοσκεπῶν ἐκτάσεων καὶ μὴ πεδινῶν χορτολειβαδίων» τὸ δὲ ἐξ αὐτοῦ ἔσοδον διατίθεται διὰ τοὺς ὑπὸ τοῦ ἁρθρου τούτου προβλεπομένους εἰδικούς σκοπούς, καὶ 2) τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Α.Ν. 1085 τῆς 11-11-1946 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος 2880».

4. Ἐμπορία ποσίων ὑδάτων ἱαματικῶν ἢ μὴ.

Ἄρθρον 12.

1. Ἡ ἔμπορία ποσίων ὑδάτων, ἱαματικῶν ἢ μὴ, ἀνηκόντων εἰς δῆμους καὶ κοινότητας καὶ ὡποσδήποτε διατιθεμένων, ἀπαγορεύεται ἄνευ ρητῆς ἐγκρίσεως τοῦ συμβουλίου, τὸ ὅποῖον προσδιορίζει καὶ τὴν χρονικὴν διάρκειαν ταύτης.

Ὁ ἔμπορεύμενος τὰ ὡς ἄνω ὕδατα ὑποχρεοῦται εἰς τὴν καταβολὴν ὑπὲρ τοῦ δήμου ἢ κοινότητος δικαιώματος, ὅπερ ὀρίζεται εἰς 0,175 δραχμῆς ἀνὰ χιλιόγραμμον.

2. Ἐπὶ ὑδάτων προοριζομένων πρὸς κατανάλωσιν ἐκτὸς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας δὲν εἰσπράττεται δικαίωμα. Ἡ ἐξαγωγή βεβαιοῦται ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας τελωνειακῆς ἀρχῆς.

3. Τὰ ἔσοδα ἐκ τοῦ ἀνωτέρω δικαιώματος καὶ τὰ ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως ἱαματικῶν πηγῶν διατίθενται ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον διὰ τὴν λειτουργίαν καὶ βελτίωσιν τῶν ἐγκαταστάσεων τῶν ἱαματικῶν πηγῶν καὶ τῆς ὑδρεύσεως τῆς πόλεως.

Β'. ΕΚ ΤΕΛΩΝ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

1. Χρήσεως πεζοδρομίων, ὁδῶν, πλατειῶν καὶ κοινοχρήστων χώρων.

Ἄρθρον 13.

1. Ἐπιβάλλεται ὑπὲρ δήμου ἢ κοινότητος πληθυσμοῦ ἄνω τῶν 3.000 τέλος ἐπὶ τῶν χρησιμοποιούντων διαρκῶς ἢ προσωρινῶς τὰ πεζοδρόμια, τὰς ὁδοὺς, τὰς πλατείας, τοὺς ἐν γένει κοινοχρήστους χώρους καὶ τὸ ὑπέδαφος αὐτῶν.

Εἰς τὸ αὐτὸ τέλος ὑπόκεινται καὶ οἱ ἰδιοκτῆται οἰκοδομῶν, οὔτινες κατέλαβον τμήμα πεζοδρομίου διὰ τὴν κατασκευὴν κλιμάκων ἢ περιφραγμένων φωταγωγῶν.

Τὸ τέλος τοῦτο δύναται νὰ ἐπιβληθῇ δι' ἀποφάσεως τοῦ συμβουλίου, ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ νομάρχου καὶ εἰς δῆμους καὶ κοινότητας πληθυσμοῦ κάτω τῶν 3000 καὶ ἄνω τῶν 2000.

2. Τὸ τέλος ὀρίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ συμβουλίου κατὰ τετραγωνικὴν ἢ κυβικὴν μέτρον, ἀναλόγως τῆς περιμέτρους τῆς πόλεως εἰς τὴν ὁποίαν κεῖται ὁ χρησιμοποιούμε-

νος χώρος καὶ καταβάλλεται εἰς δόσεις ὀριζόμενας ὑπὸ τοῦ συμβουλίου. Οἱ χώροι τῶν ὁποίων δύναται νὰ παραχωρηθῇ ἢ χρήσις ὀρίζονται διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως τοῦ συμβουλίου, ἐν ᾧ τῶν ἰσχυουσῶν ἐκάστοτε ἀστυνομικῶν διατάξεων περὶ κυκλοφορίας τῶν πεζῶν καὶ ὀχημάτων ἢ ἄλλων εἰδικῶν λόγων ἀποχρώντως δεδικαιολογημένων.

Ἐπὶ χρήσεως διαρκείας μικροτέρας τῶν τριῶν συνεχῶν μηνῶν τὸ τέλος ὀρίζεται μηνιαῖον καὶ δὲν δύναται νὰ εἶναι κατώτερον τοῦ διπλασίου τοῦ διὰ τὴν ἐνιαυσίαν χρήσιν ἀναλογούντος κατὰ μῆνα τοιοῦτου.

Ὁ διὰ τὰς ἀνάγκας ἐπισκευῶν τοῦ ἀκινήτου τοῦ χρησιμοποιούντος τὸ πρὸ αὐτοῦ πεζοδρόμιον διὰ χρονικὸν διάστημα οὐχὶ πλέον τοῦ διμήνου ἀπαλλάσσεται τοῦ τέλους.

3. Ὁ βουλούμενος νὰ χρησιμοποιήσῃ τοὺς ὡς ἄνω χώρους ἢ τὸ ὑπέδαφος ὀφείλει νὰ ὑποβάλλῃ σχετικὴν αἴτησιν εἰς τὴν δημοτικὴν ἢ κοινοτικὴν ἀρχήν, ἐν τῇ ὁποίᾳ ὀρίζει τὸν αἰτούμενον πρὸς χρήσιν χώρον, τὴν θέσιν εἰς ἣν εὐρίσκεται καὶ τὸ εἶδος τῆς χρήσεως ἣν προτίθεται νὰ ἀσκήσῃ. Ὁ χώρος οὗτος δέον νὰ εὐρίσκεται πρὸ τοῦ καταστήματος ἢ εἰς τὴν προβολὴν αὐτοῦ, ἐν οὐδεμιᾷ δὲ περιπτώσει ἐπιτρέπεται νὰ ἐπεκτείνεται καὶ εἰς πεζοδρόμιον παρακειμένου καταστήματος ἢ κατοικίας, εἰ μὴ μόνον τῇ ἐγγράφῳ συγκαταθέσει τοῦ χρησιμοποιούντος ταῦτα.

4. Ἡ χρήσις τῶν πλατειῶν διατίθεται μόνον εἰς τοὺς ἐκμεταλλευομένους τὰ περὶ αὐτὴν καφενεῖα, ζαχαροπλαστεῖα, ἐστιατόρια ἢ παρεμφερεῖς ἐπιχειρήσεις καὶ καταστήματα καὶ διὰ τοὺς ἐναντι τῶν καταστημάτων αὐτῶν, χώρους, ἐπιτρεπομένης τῆς παραχωρήσεως συνεχομένου χώρου ἐφ' ὅσον δὲν θίγονται δικαιώματα ἐτέρου δικαιουμένου.

5. Ὁ δήμαρχος ἢ πρόεδρος τῆς κοινότητος ἐκδίδει τὴν ἀδειαν ὀρίζων ἐν αὐτῇ τὴν ἔκτασιν ἢ τὸν ὅγκον τοῦ παραχωρουμένου χώρου, τὸ εἶδος τῆς χρήσεως καὶ τὸ καταβλητέον τέλος. Ἡ ἀδεια παραδίδεται εἰς τὸν ἐνδιαφερόμενον ἅμα τῇ καταβολῇ τῆς πρώτης δόσεως τοῦ καθορισθέντος τέλους.

Πᾶς ποιούμενος χρήσιν τῶν ὡς ἄνω χώρων ἄνευ ἀδείας ὑποχρεοῦται εἰς τὴν καταβολὴν τοῦ διπλασίου τοῦ ἀναλογούντος εἰς αὐτὸν τέλους, ἐμποδιζόμενος παρὰ τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς εἰς τὴν περαιτέρω χρήσιν αὐτοῦ.

6. Διὰ χρήσιν πεζοδρομίων, ὁδῶν, πλατειῶν, καὶ ἐν γένει κοινοχρήστων χώρων διαρκείας μικροτέρας τοῦ μηνὸς τὸ καθορισθὲν τέλος καταβάλλεται πρὸ πάσης χρήσεως εἰς τὸν ταμίαν ἢ εἰς τὸν νομίμως διορισθέντα δημοτικὸν ἢ κοινοτικὸν εἰσπράκτορα, μὴ ἀπαιτουμένης τῆς τηρήσεως τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 3 καὶ τοῦ πρώτου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 5.

7. Ἐὰν τις, διαρκούντος τοῦ χρόνου τῆς χρήσεως, στερηθῇ ταύτης ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, ἔνεκα μέτρων ληφθέντων παρὰ τῶν δημοσίων ἢ δημοτικῶν ἀρχῶν, ὁ δῆμος ἢ κοινότης ὑποχρεοῦται εἰς ἐπιστροφὴν τοῦ ἀναλογούντος τέλους, ὀριζομένου δι' ἀποφάσεως τοῦ συμβουλίου.

2. Σταθμικὰ καὶ μετρικὰ.

Ἄρθρον 14.

1. Παραχωρεῖται εἰς τοὺς δῆμους καὶ κοινότητας δικαίωμα ἀποκλειστικῆς χρήσεως μέτρων καὶ σταθμῶν ἐν κοινοχρήστοις χώροις κειμένοις ἐν τῇ περιφερείᾳ των πρὸς στάθμισιν ἢ μέτρησιν ἐμπορευμάτων, προϊόντων ἢ ἄλλων ἀντικειμένων.

Ἡ στάθμισις ἢ μέτρησις εἶναι προαιρετικὴ, γίνεται δὲ ἐπὶ καταβολῇ δικαιώματος ὀριζομένου δι' ἀποφάσεως τοῦ συμβουλίου.

2. Ὑπόχρεοι εἰς καταβολὴν τοῦ δικαιώματος εἶναι ἐξ ἡμισείας ὁ ἀγοραστὴς καὶ ὁ πωλητὴς τῶν σταθμιζομένων ἢ μετρούμενων εἰδῶν, ἐκτὸς ἂν οὗτοι συμφωνήσουν ἄλλως.

3. Τὰ σταθμικὰ καὶ μετρικὰ δικαιώματα βεβαιοῦνται καὶ εἰσπράττονται δι' ὀργάνων τοῦ δήμου ἢ κοινότητος ἢ

καθ' οιονδήποτε άλλον τρόπον ήθελε κρίνει προσφορώτερον τὸ συμβούλιον.

3. Διαφημίσεων.

Ἄρθρον 15.

1. Ἐπιβάλλεται ὑπὲρ τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης καὶ τῶν δήμων πληθυσμοῦ ἄνω τῶν 20.000, τέλος ἐπὶ πάσης διαφημίσεως ἐνεργουμένης καθ' οιονδήποτε τρόπον καὶ μορφήν ἐν κλειστῷ ἢ ἀνοικτῷ χώρῳ ἐντὸς τῆς περιφέρειας αὐτῶν.

2. Ἡ διαφήμισις ἐνεργεῖται μόνον κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ δημάρχου ἢ προέδρου κοινότητος. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἐπιτρέπεται προσφυγὴ ἐνώπιον τοῦ νομάρχου ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως.

Ἄρθρον 16.

1. Αἱ κατηγορίαι τῶν διαφημίσεων καὶ τὰ ἐπ' αὐτῶν τέλη ὀρίζονται ὡς ἀκολούθως :

Κατηγορία Α'.

α) Διαφημίσεις ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου ἄνευ ἐγχρώμων σχηματισμῶν διαστάσεων μέχρι 0,70 X 1,00 τοῦ μέτρου, προσκολλώμεναι ὅπουδήποτε, δραχμαὶ δύο κατὰ τεμάχιον ἐβδομαδιαίως.

β) Αἱ αὐταὶ ὡς ἄνω διαφημίσεις μετ' ἐγχρώμων σχηματισμῶν δραχμαὶ πέντε κατὰ τεμάχιον ἐβδομαδιαίως.

γ) Λιθογραφήματα τῶν αὐτῶν ὡς ἄνω διαστάσεων ἀναρτώμενα ἐντὸς καταστημάτων, κινηματοθεάτρων καὶ λοιπῶν δημοσίων χώρων δραχμαὶ ὀκτὼ ἀνὰ ἐξάμηνον.

Ἐφ' ὅσον ὅμως αὐταὶ ἀναρτῶνται ἢ προσκολλῶνται ἐπὶ πλαισίῳ τοποθετουμένων ἐπὶ τῆς προσόψεως ἀκινήτων ὑπόκεινται εἰς τὴν καταβολὴν τοῦ τέλους τῆς β' περιπτώσεως.

δ) Οἱαδήποτε ἄλλη διαφήμισις ὅπωςδήποτε ἐνεργουμένη δραχμαὶ εἴκοσι κατὰ τετραγωνικὸν μέτρον ἀνὰ τρίμηνον ἀδιαιρέτως.

Κατηγορία Β'.

Διαφημίσεις φωτειναὶ πάσης φύσεως καὶ ὅπωςδήποτε ἐπιτυγχανόμεναι δραχμαὶ ἑκατὸν κατὰ τετραγωνικὸν μέτρον ἀνὰ ἐξάμηνον ἀδιαιρέτως.

Κατηγορία Γ'.

Διαφημίσεις ἐπὶ τοίχων καὶ πεζοδρομίων ἐσχηματισμέναι δι' ὑδροχρώματος ἢ ἐλαιοχρώματος πεντήκοντα λεπτὰ τῆς δραχμῆς κατὰ τετραγωνικὸν μέτρον ἀνὰ τρίμηνον ἀδιαιρέτως.

Κατηγορία Δ'.

Διαφημίσεις ἐνεργοῦμεναι ἐντὸς τῶν ὁχημάτων τῶν σιδηροδρόμων, τροχιοδρόμων ἢ αὐτοκινήτων λεωφορείων, δραχμαὶ δέκα κατὰ διαφήμισιν ἀνὰ τρίμηνον ἀδιαιρέτως.

Τὸ τέλος τῆς κατηγορίας ταύτης εἰσπράττεται ὑπὸ τοῦ δήμου ἢ κοινότητος ἐνθα ἢ ἔδρα τῆς ἐπιχειρήσεως εἰς τὰ ὁχήματα τῆς ὁποίας ἐνεργοῦνται αἱ διαφημίσεις.

Κατηγορία Ε'.

Διαφημίσεις ἐνεργοῦμεναι διὰ προβολῆς κινηματογραφικῶν ταινιῶν ἐπὶ ὁθόνης μήκους ταινίας μέχρις εἴκοσι μέτρων δραχμαὶ τριάκοντα, ἄνω δὲ τῶν εἴκοσι μέτρων δραχμαὶ ἐξήκοντα κατὰ μῆνα, δι' ἑκαστον τῶν κινηματοθεάτρων ἐνθα ἐνεργεῖται ἡ προβολή.

2. Τὰ ὡς ἄνω ποσοστὰ ἐπιτρέπεται νὰ μειοῦνται κατὰ ποσοστὸν εἴκοσι τοῖς ἑκατὸν κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ συμβουλίου.

Ἄρθρον 17.

Ἡ ἄδεια χρησιμοποίησεως διὰ διαφημίσεις ἀκινήτων ἀνηκόντων εἰς τὸ δημόσιον ἢ μισθωμένων παρ' αὐτοῦ παρέχεται ὑπὸ τοῦ δήμου ἢ κοινότητος.

Ἄρθρον 18.

Τῶν τελῶν διαφημίσεως ἀπαλλάσσεται πᾶσα ἐν γένει ἐπιγραφή ἢ διαφήμισις ἀναγεγραμμένη ἢ προσηρτημένη ἢ ἀνηρτημένη ἐπὶ τῶν στεγῶν, τοίχων, παραθύρων, προθηκῶν,

θυρῶν καταστήματος, γραφείου ἢ οἴκου καὶ ἀφορῶσα εἰς τὰς ἐργασίας αὐτοῦ.

4. Χρήσεως κτημάτων, ἔργων ἢ ὑπηρεσιῶν.

Ἄρθρον 19.

1. Εἰς τοὺς ποιουμένους χρῆσιν δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν κτημάτων, ἔργων ἢ ὑπηρεσιῶν ὁ δῆμος ἢ ἡ κοινότης δικαιούται νὰ ἐπιβάλλῃ τέλη ἢ δικαιώματα, ὀριζόμενα δι' ἀποφάσεως τοῦ συμβουλίου.

2. Διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ὑδρεύσεως, εἰς ἅς περιπτώσεις δὲν ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις περὶ ὑποχρεωτικῆς ὑδροληψίας, τὰ δικαιώματα ἐπιβάλλονται ὑποχρεωτικῶς. Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἐπιβολὴ δικαιώματος εἰς ἅς περιπτώσεις δὲν προβλέπεται δαπάνη διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς ὑδρεύσεως εἰς προσωπικὸν ἢ ἔργα.

3. Προκειμένου περὶ χρήσεως φωταερίου ἢ ἡλεκτρικῆς ἐνεργείας παραγομένης ὑπὸ δημοτικῆς ἢ κοινοτικῆς ἐπιχειρήσεως τὰ δικαιώματα ὀρίζονται ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων δημοσίων ὑπηρεσιῶν, κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις.

4. Ἡ ἐξόρυξις λίθων καὶ ἡ ἀμμοληψία ἐκ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ λατομείου ἢ χώρου ἐπιτρέπεται ὅπως ἐνεργῇται ἄνευ δημοπρασίας τῇ ἁδείᾳ τοῦ δημάρχου ἢ προέδρου τῆς κοινότητος ἐπὶ τῇ καταβολῇ δικαιώματος, ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ συμβουλίου.

5. Εἰς τοὺς ποιουμένους παράνομον χρῆσιν δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ κτήματος ἔργου ἢ ὑπηρεσίας, ἐκτὸς τῆς ὑποχρέσεως ἣν ὑπέχει ὁ δῆμος ἢ ἡ κοινότης διὰ τὴν ποινικὴν αὐτῶν διώξιν, ἔχει καὶ τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιβάλλῃ μέχρι τοῦ διπλασίου τὰ διὰ τὴν γενομένην χρῆσιν ἀναλογοῦντα τέλη ἢ δικαιώματα.

5. Εἰσιτηρίων λεωφορείων αὐτοκινήτων.

Ἄρθρον 20.

1. Διὰ τὴν κατασκευὴν καὶ ἐπισκευὴν δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν ὁδῶν χρησιμοποιοῦμένων παρὰ λεωφορείων αὐτοκινήτων ἀστικῆς συγκοινωνίας ἐπιτρέπεται ἡ ἐπιβολὴ τέλους δέκα τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀντιτίμου τοῦ εἰσιτηρίου. Τὸ τέλος ἐπιβάλλεται δι' ἀποφάσεως τοῦ συμβουλίου ἐγκρινομένης ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν, Συγκοινωνιῶν, Δημοσίων Ἔργων καὶ Ἐσωτερικῶν, οἵτινες δύνανται νὰ μεταρρυθμίσουν ταύτην.

2. Διὰ τῆς ἀποφάσεως ὀρίζονται αἱ ὁδοί, αἵτινες θὰ κατασκευασθοῦν ἢ ἐπισκευασθοῦν, ἡ χρονικὴ διάρκεια εἰσπράξεως τοῦ τέλους καὶ ὁ τρόπος βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως αὐτοῦ.

Τῆς ἐπιβολῆς τοῦ ἄνω τέλους ἐξαίρουνται τὰ εἰσιτήρια τῶν γραμμῶν κυκλοφορίας τῶν αὐτοκινήτων τῶν ἐξυπηρετούντων ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὰς ὁδοὺς τὰς ὑπαγομένας εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν Εἰδικῶν Ταμείων Μονίμων Ὀδοστρωμάτων Ἀθηνῶν, Θεσσαλονίκης, Πατρῶν καὶ Βόλου διὰ τὰ ὁποῖα ἰσχύουν ἐφεξῆς αἱ διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 2513] 1953 ὡς συμπληροῦνται διὰ τοῦ παρόντος παρατεινομένης τῆς ἰσχύος τῶν διατάξεων τούτων διὰ τὸ Ε.Τ.Μ.Ο. Ἀθηνῶν ἐπὶ ἓν ἔτος ἀπὸ τῆς λήξεως τῶν ὁρισθεῖσάν ἐν παραγράφῳ 2 τοῦ ἁρθροῦ 1 τοῦ Ν.Δ. 2513] 53 προθεσμιῶν, διὰ δὲ τὰ Ε.Τ.Μ.Ο. Θεσσαλονίκης, Πατρῶν, Βόλου, Ἡρακλείου καὶ Χανίων, ἐπὶ μίαν διετίαν ἀρχομένην ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1955 καὶ δι' ἀπάσας τὰς εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν Ταμείων τούτων ὑπαγομένας ὁδοὺς.

3. Τὸ ἐκ τοῦ τέλους ἔσοδον διατίθεται ἀποκλειστικῶς δι' ὃν σκοπὸν προορίζεται.

6. Καθαριότητα.

Ἄρθρον 21.

1. Διὰ τὰς ὑπὸ τοῦ δήμου ἢ κοινότητος παρεχομένας ὑπηρεσίας καθαριότητος τῶν ὁδῶν, πλατειῶν καὶ κοινοχρήστων χώρων, τῆς περισυλλογῆς καὶ ἀποκομιδῆς τῶν ἀπορριμμάτων τῆς πόλεως ἐπιβάλλεται τέλος ὀριζόμενον

δι' αποφάσεως τοῦ συμβουλίου ὑποκειμένης εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ νομάρχου.

2. Τὰ ἐπὶ τῶν λεωφορείων καὶ φορτηγῶν αὐτοκινήτων δημοσίας χρήσεως τέλη βαρύνουν μὲν τοὺς ιδιοκτήτας αὐτῶν βεβαιούνται ὁμῶς εἰς βάρος τοῦ οἰκείου κοινοῦ ταμείου, ὑπὸ τοῦ ὁποίου καὶ καταβάλλονται εἰς τὸν δικαιούχον δῆμον ἢ κοινότητα.

Ἡ ἐπιβολὴ καὶ βεβαίωσις τοῦ τέλους, προκειμένου μὲν περὶ αὐτοκινήτων κινουμένων ἐν τῇ περιφερείᾳ ἑνὸς δήμου ἢ κοινότητος ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος ταύτης, προκειμένου δὲ περὶ αὐτοκινήτων κινουμένων εἰς τὰς περιφέρειας δύο ἢ πλείονων δήμων ἢ κοινότητων αὕτη ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ πολυπληθεστέρου δήμου ἢ κοινότητος καὶ κατανέμεται εἰς τοὺς δικαιούχους δήμους ἢ κοινότητας δι' αποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν.

3. Τὰ ἐπὶ τῶν ιδιωτικῶν ἐπιβατικῶν καὶ φορτηγῶν αὐτοκινήτων, δικύκλων ἢ τρικύκλων τέλη βεβαιούνται καὶ εἰσπράττονται παρὰ τοῦ δήμου ἢ κοινότητος οὗ κάτοικος τυγχάνει ὁ ιδιοκτήτης, προκειμένου δὲ περὶ ἐπιβατικῶν δημοσίας χρήσεως παρὰ τοῦ δήμου ἢ κοινότητος ἔνθα ἐργάζονται ταῦτα.

4. Πλὴν τοῦ τέλους τῆς παρούσης κατηγορίας τὰ αὐτοκίνητα καὶ ὁχήματα ἐν γένει δημοσίας χρήσεως δι' οὐδενὸς ἄλλου δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ τέλους ἐπιτρέπεται νὰ ἐπιβαρύνωνται.

7. Φωτισμοῦ.

Ἄρθρον 22.

Διὰ τὰς δαπάνας ἐγκαταστάσεων, συντηρήσεως καὶ ἡλεκτρικῆς ἐνεργείας πρὸς φωτισμὸν τῶν κοινοχρήστων χώρων ἐπιτρέπεται δι' αποφάσεως τοῦ συμβουλίου, ὑποκειμένης εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ νομάρχου, ἡ ἐπιβολὴ ὑπὲρ τοῦ δήμου ἢ κοινότητος τέλους μὴ δυναμένου νὰ ὑπερβῇ τὰ τρίακοντα τοῖς ἑκατὸν τοῦ ἐκάστοτε ἐπιβαλλομένου τέλους καθαριότητος.

Τὰ ἐκ τοῦ τέλους ἔσοδα διατίθενται ἀποκλειστικῶς διὰ τὰς δαπάνας φωτισμοῦ.

8. Ἀδειῶν οἰκοδομῶν.

Ἄρθρον 23.

1. Ἐπιβάλλεται ὑπὲρ δήμου ἢ κοινότητος, ἔχοντος σχέδιον πόλεως, τέλος ἐπὶ πάσης ἀδείας ἀνεγέρσεως, συμπληρώσεως, προσθήκης, ἐπεκτάσεως ἢ διαρρυθμίσεως οἰκοδομῶν ἐν γένει.

2. Τὸ τέλος ὑπολογίζεται ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν περὶ ὧν ἡ ἀδεία ἐργασιῶν, ὡς αὕτη προκύπτει ἐκ τοῦ ἐγκεκριμένου ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας δημοσίας ἀρχῆς προϋπολογισμοῦ δαπάνης καὶ ὀρίζεται εἰς ἡμισὶ τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ προϋπολογισμοῦ ἀπὸ 100.000 δραχμῶν.

Ἡ καταβολὴ τοῦ τέλους ἐνεργεῖται ἐπὶ τῇ βάσει ἐπισήμου ἀντιγράφου τοῦ ἐγκεκριμένου προϋπολογισμοῦ δαπάνης χορηγουμένου παρὰ τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς.

3. Ἡ ἀδεία δὲν χορηγεῖται παρὰ τῆς ἀρμοδίας δημοσίας ἀρχῆς οὔτε εἶναι ἔγκυρος, ἐὰν δὲν προσκομισθῇ ὑπὸ τοῦ ἐνδιαφερομένου διπλότυπον εἰσπράξεως τοῦ δικαιούχου τοῦ τέλους δήμου ἢ κοινότητος, ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ χρονολογία τοῦ ὁποίου ἀναγράφεται ἐπὶ τῆς ἀδείας.

4. Ἀπὸ 1ης Νοεμβρίου 1954 εἰς τὸ αὐτὸ τέλος, περιοριζομένου τοῦ ποσοστοῦ εἰς τὸ ἡμισὶ, ὑπόκεινται καὶ αἱ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ΚΗ' Ψηφίσματος χορηγούμεναι ἀδειαι. Ἀπὸ 1ης Ἰουλίου 1955 τὸ τέλος εἰσπράττεται εἰς ὁλόκληρον.

5. Ἡ ἐπιβολὴ τοῦ τέλους γίνεται ἐπὶ ἀντιστοίχῳ μειώσει τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Νόμου 2364/1953 ὑπὲρ τοῦ δημοσίου ἐνεργουμένης κρατήσεως ἐπὶ τῶν ἀδειῶν οἰκοδομῶν.

6. Τὰ ἐκ τοῦ τέλους ἔσοδα διατίθενται ἀποκλειστικῶς

δι' ἔργα καὶ ἀπαλλοτριώσεις διὰ τὴν ἐφαρμογὴν ἐγκεκριμένων σχεδίων πόλεων.

7. Τὸ ὑφιστάμενον εἰδικὸν ταμεῖον ἐφαρμογῆς σχεδίου πόλεως Θεσσαλονίκης καταργεῖται, τῆς περιουσίας αὐτοῦ περιεργουμένης εἰς τὸν δῆμον. Δι' αποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν ὀρίζονται τὰ ἐκ τῆς καταργήσεως τοῦ ταμείου προκύπτοντα ζητήματα καὶ τὰ τῆς ἀποδόσεως τῆς περιουσίας του.

9. Διαμονῆς παρεπιδημούντων, ξενοδοχείων ὕπνου καὶ ἐπὶ ἐκδιδόμενων ὑπὸ ξενοδοχείων λογαριασμῶν.

Ἄρθρον 24.

1. Ἐπιβάλλεται τέλος ὑπὲρ δήμου ἢ κοινότητος, ὅστις ἔχει χαρακτηρισθῇ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ὡς τουριστικὸν κέντρον ἢ λουτρόπολιν ἢ εἶναι κέντρον παραθερισμοῦ, ἐξαιρέσει τῶν δήμων Ἀθηναίων, Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης:

α) διαμονῆς παρεπιδημούντων, ἐφ' ὅσον ἡ διαμονὴ διαρκεῖ ἑλαττον τοῦ ἑξαμήνου, ὀρίζομενον εἰς πέντε τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ καταβαλλομένου μισθώματος (κλίνης, δωματίου, διαμερίσματος ἢ χώρου). Τὸ τέλος βαρύνει τὸν μισθωτὴν εἰσπράττεται δὲ ὑποχρεωτικῶς ὑπὸ τοῦ ἐκμισθωτοῦ, εὐθυνόμενου ἀτομικῶς ἐναντι τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος,

β) ἐπὶ τῶν ἐκδιδόμενων λογαριασμῶν ὑπὸ τῶν ξενοδοχείων ὕπνου τῶν ἀπὸ β' κατηγορίας καὶ ἄνω ὡς καὶ τῶν ἀνηκόντων εἰς τὰς αὐτάς κατηγορίας ἐστιατορίων, κυλικείων, οἰνομαγειρείων πολυτελείας καὶ κέντρων διασκέδασεως, ὀρίζομενον εἰς πέντε τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ποσοῦ ἐκάστου λογαριασμοῦ. Τὸ τέλος ὑπολογιζόμενον ἐπὶ τοῦ ἀντιτίμου τῆς χρήσεως τῆς κλίνης καὶ τῶν παρεχομένων εἰς τὸν πελάτην φαγητῶν, τροφίμων καὶ ποτῶν βαρύνει τὸν εἰς ἐξόφλησιν τοῦ λογαριασμοῦ ὑπόχρεον, εἰσπράττεται δὲ ὑποχρεωτικῶς ὑπὸ τοῦ ἐκδίδοντος τὸν λογαριασμὸν καὶ ὑπ' εὐθύνῃν του,

γ) ἐπὶ τῶν λουομένων εἰς φυσικὰ ἱαματικὰ πηγὰς, ὀρίζομενον εἰς δέκα τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀντιτίμου ἐκάστης λούσεως, βαρύνει δὲ τὸν λουόμενον.

2. Τῶν τελῶν ἀπαλλάσσονται οἱ δαπάναις τοῦ Κράτους ὑποβαλλόμενοι εἰς λουτροθεραπείαν ἀνάπηροι πολέμου.

Τοῦ τέλους παρεπιδημούντων ἀπαλλάσσονται:

α) οἱ μέχρι τρίτου βαθμοῦ ἐξ αἵματος ἢ ἀγγιστείας συγγενεῖς τοῦ ιδιοκτήτου ἢ τοῦ ἐνοικιαστοῦ τῆς οἰκίας ἢ τοῦ χώρου ἐνθα ἡ διαμονή,

β) οἱ φιλοξενοῦμενοι διὰ χρονικὸν διάστημα βραχύτερον τῶν δέκα ἡμερῶν,

γ) οἱ νοσηλευόμενοι εἰς κλινικάς, νοσοκομεῖα ἢ σανατόρια, καὶ

δ) αἱ παιδικαὶ κατασκηνώσεις τῶν φιλανθρωπικῶν ὀργανώσεων.

Γ'. ΕΚ ΦΟΡΩΝ

α'. ΑΥΤΟΤΕΛΩΝ

1. Προϊόντων γῆς.

Ἄρθρον 25.

1. Ἐπιβάλλεται ὑπὲρ δήμου ἢ κοινότητος φόρος ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν εἰς τὴν περιφέρειαν αὐτοῦ παραγομένων προϊόντων γῆς ἐν γένει (πλὴν καπνοῦ) ὡς καὶ ἐπὶ τῶν δασικῶν, μελισσοκομικῶν καὶ σηροτροφικῶν τοιούτων.

2. Τὸ ποσοστὸν τοῦ φόρου ὀρίζεται εἰς δύο τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν προϊόντων.

3. Ἡ ἀξία τῶν προϊόντων ὀρίζεται δι' αποφάσεως τοῦ συμβουλίου πρὸ ἢ κατὰ τὴν συγκομιδὴν καὶ εἰς τὴν τιμὴν χονδρικῆς πωλήσεως.

4. Ὑπόχρεος εἰς καταβολὴν τοῦ φόρου εἶναι ὁ εἰς ἣν ἀνήκουν τὰ προϊόντα.

5. Προκειμένης φορολογίας ἐλαίων πρὸς ἐκθλίψιν, σταφυλῶν καὶ χλωρᾶς σταφίδος πρὸς οἰνοποίησιν ἢ ἀποζήρανσιν, τὸ ποσοστὸν τοῦ φόρου ὑπολογίζεται εἴτε ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν προϊόντων, εἴτε ἐπὶ τῆς ἀξίας τοῦ ἐλαίου, τοῦ γλεύκους ἢ τῆς ξηρᾶς σταφίδος.

Εἰς ἃς περιπτώσεις ἡ ἐκθλίψις τοῦ ἐλαίου, τῶν σταφυλῶν καὶ τῆς χλωρᾶς σταφίδος συντελεῖται εἰς τὴν περιφέρειαν ἄλλου δήμου ἢ κοινότητος, ὁ φόρος ὑπολογίζεται μόνον ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν παραγομένων ἐλαίων, σταφυλῶν ἢ χλωρᾶς σταφίδος καὶ ὑπὲρ τοῦ δήμου ἢ κοινότητος εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου παρήχθησαν.

6. Ὁ φόρος ἐπὶ τῆς ἀξίας τοῦ μέλιτος βεβαιούται καὶ εἰσπράττεται ὑπὸ τοῦ δήμου ἢ κοινότητος εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ἐγένετο ἡ συγκομιδὴ αὐτοῦ.

7. Προκειμένης φορολογίας βρωσίμων ἐλαίων, ὁ ἐπ' αὐτῶν φόρος εἰσπράττεται κατὰ τὸν χρόνον τῆς πωλήσεως αὐτῶν.

8. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν δύναται νὰ ὀρίζεται ὅπως ὁ φόρος ἐπὶ τοῦ γλεύκους καὶ ἐλαίου εἰσπράττεται παρ' ὀργάνων τοῦ δήμου ἢ κοινότητος κατὰ τὴν ἐκθλίψιν τῶν σταφυλῶν καὶ ἐλαίων καὶ πρὸ τῆς καταρτίσεως τῶν βεβαιωτικῶν καταλόγων.

Ἀπόφασις τοῦ συμβουλίου ὑποκειμένη εἰς τὴν ἐγκρίσιν τοῦ νομάρχου ὀρίζει τὸν τρόπον βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τοῦ φόρου, ὅστις δύναται νὰ εἶναι διάφορος τοῦ προβλεπομένου ὑπὸ τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων.

9. Ὁ ἐπὶ τῶν δασικῶν προϊόντων φόρος βεβαιούται ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων δασικῶν ἀρχῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τιμῆς τοῦ ἐκάστοτε ἰσχύοντος πίνακος διατιμῆσεως δασικῶν προϊόντων, συνεισπράττεται δὲ μετὰ τοῦ ἀντιστοίχου δημοσίου φόρου ἢ μισθώματος.

Τὸ εἰσπραττόμενον ποσὸν ἀποδίδεται ἀπ' εὐθείας παρὰ τοῦ εἰσπραττόντος δημοσίου ταμίου εἰς τὸν δικαιοῦχον δῆμον ἢ κοινότητα.

10. Ἀπαλλάσσονται τοῦ ἐνὸς πέμπτου τοῦ φόρου οἱ πολύτεκνοι οἱ ἔχοντες τοῦλάχιστον πέντε τέκνα ἡλικίας κάτω τῶν δέκα ἡκτῶ ἐτῶν καὶ οἱ ἀνάπηροι πολέμου ἐφ' ὅσον εἶναι ἀποροὶ α' καὶ β' κατηγορίας.

Ἄρθρον 26.

1. Ἐὰν οἱ κάτοικοι τοῦ αὐτοῦ δήμου ἢ κοινότητος ἔχουν εἰς τὴν περιφέρειαν ἄλλου δήμου ἢ κοινότητος συνεχομένην καλλιεργήσιμον ἔκτασιν ἄνω τῶν χιλίων στρεμμάτων παραχωρηθεῖσαν αὐτοῖς πρὸς γεωργικὴν ἀποκατάστασιν ὡς ἀκτημόνων καλλιεργητῶν καὶ ἐφ' ὅσον αὕτη καλλιεργεῖται ὑπὸ τῶν ἰδίων τῶν ἀποκατασταθέντων, ὁ ἐπὶ τῆς παραγωγῆς τῆς ἐκτάσεως ταύτης φόρος βεβαιούται διὰ χωριστῶν βεβαιωτικῶν καταλόγων ὑπὸ τοῦ δήμου ἢ κοινότητος εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου κεῖται αὕτη.

2. Ἐκ τοῦ εἰσπραττομένου φόρου ὁ ἐνεργῶν τὴν εἰσπραξίν ταμίης ἀποδίδει τὰ ἐβδομήκοντα πέντε τοῖς ἑκατὸν ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν δῆμον ἢ κοινότητα, οὕτινος κάτοικοι τυγχάνουν οἱ καλλιεργηταί, τὸ δὲ ὑπόλοιπον εἰς τὸν βεβαιώσαντα τὸν φόρον δῆμον ἢ κοινότητα.

Ἐν περιπτώσει ἐνοικιάσεως τοῦ φόρου, αὕτη ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ δήμου ἢ κοινότητος εἰς ὃν κεῖται ἡ ἔκτασις κεχωρισμένως, τὸ δὲ μίσθωμα ἀποδίδεται κατὰ τὴν ὡς ἄνω ἀναλογίαν εἰς τοὺς δικαιοῦχους.

3. Ἐπὶ τῇ βάσει σχεδιαγράμματος τῆς Τ.Υ.Δ.Κ. καὶ βεβαιώσεως τῆς γεωργικῆς ὑπηρεσίας ἢ τοῦ ἀγρονόμου τὸ συμβούλιον τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος, οὗ οἱ καλλιεργηταί εἶναι κάτοικοι, βεβαιοῖ διὰ πράξεώς του τὴν ὑπαρξίν τῆς συνεχομένης κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐκτάσεως. Ἡ πράξις ἐγκρίνεται ὑπὸ τοῦ νομάρχου ἀφοῦ τεθῇ αὕτη ὑπ' ὄψιν τοῦ συμβουλίου τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου κεῖται ἡ ἔκτασις πρὸς ὑποβολὴν τυχόν ἀντιρρήσεων.

2. Ταγαρελαίων.

Ἄρθρον 27.

1. Ἐπιβάλλεται ὑπὲρ δήμου ἢ κοινότητος φόρος ἐπὶ τοῦ ἐν τῇ περιφερείᾳ αὐτοῦ παραγομένου ἐλαίου, συνιστάμενος εἰς τὴν λήψιν τῶν μετὰ τὴν συλλογὴν τοῦ ἐλαίου ὑπολειπομένων ταγαρελαίων, ἐφ' ὅσον ταῦτα δὲν παραλαμβάνονται παρὰ τοῦ παραγωγοῦ τῶν ἐλαίων.

2. Ἡ βεβαίωσις τοῦ φόρου γίνεται ἐν τοῖς ἐλαιοτριβεύοις.

3. Ὁ καθορισμὸς τοῦ τρόπου τῆς συλλογῆς τῶν ταγαρελαίων καὶ τῆς ἐκποιήσεως αὐτῶν ρυθμίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ συμβουλίου.

4. Ἐν περιπτώσει διαφωνίας μετὰξὺ δήμου ἢ κοινότητος καὶ ἐργοστασιαρχῶν ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς συλλογῆς τῶν ταγαρελαίων, ἀποφαίνεται ὀριστικῶς ὁ νομάρχης.

5. Ἐλαιοτριβεῖα μὴ διαθέτοντα ταγαρελαιοδεξαμενὰς δὲν ἐπιτρέπεται νὰ λειτουργοῦν. Ἡ ἀπαγόρευσις δὲν ἰσχύει διὰ τὰ ἔχοντα διαχωριστήρας.

3. Κτηνοτροφικῶν προϊόντων.

Ἄρθρον 28.

Ἐπιβάλλεται ὑπὲρ δήμου ἢ κοινότητος φόρος ἐπὶ τῆς ἀξίας χονδρικῆς πωλήσεως τῶν εἰς τὴν περιφέρειαν αὐτοῦ παραγομένων κτηνοτροφικῶν ἐν γένει προϊόντων (γάλακτος, ἐρίου).

Τὸ ποσοστὸν τοῦ φόρου ὀρίζεται εἰς δύο τοῖς ἑκατὸν δυνάμενον νὰ μειωθῇ δι' ἀποφάσεως τοῦ συμβουλίου εἰς ἓν καὶ ἡμισυ τοῖς ἑκατὸν. Ὁ φόρος βαρύνει τὸν κύριον τῶν ζώων.

4. Ἰχθύων καὶ ὑδροβίων ζώων.

Ἄρθρον 29.

1. Ἐπιβάλλεται ὑπὲρ δήμου ἢ κοινότητος φόρος ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν ἰχθύων καὶ λοιπῶν ὑδροβίων ζώων τῶν ἀλιευομένων εἰς τὰ ἐν τῇ περιφερείᾳ αὐτῶν εὐρισκόμενα ἰχθυοτροφεῖα καὶ ἰχθυοτρόφους λίμνας.

2. Τὸ ποσοστὸν τοῦ φόρου ὀρίζεται εἰς τρία τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῆς τιμῆς χονδρικῆς πωλήσεως, δυνάμενον νὰ μειωθῇ δι' ἀποφάσεως τοῦ συμβουλίου εἰς ἓν καὶ ἡμισυ τοῖς ἑκατὸν.

3. Ἐν ἡ περιπτώσει τὸ ἰχθυοτροφεῖον ἢ ἡ ἰχθυοτρόφος λίμνη εὐρίσκεται εἰς τὴν περιφέρειαν πλειόνων δῆμων ἢ κοινοτήτων, τὴν μείωσιν τοῦ ποσοστοῦ τοῦ φόρου δύναται νὰ ἀποφασίσῃ τὸ συμβούλιον τοῦ πολυπληθεστέρου δήμου ἢ κοινότητος.

Τὸ ἐκ τοῦ φόρου ἔσοδον κατατίθεται εἰς τὸ ταμεῖον παρακαταθηκῶν καὶ δανείων καὶ ἀποδίδεται εἰς τοὺς δικαιοῦχους δι' ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου, ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ αὐτῶν.

Ἐὰν οἱ δῆμοι ἢ κοινότητες ὑπάγωνται εἰς διαφόρους νομούς, ἀρμόδιος διὰ τὴν ἀπόδοσιν καθίσταται ὁ νομάρχης, εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ὁποίου ὑπάγεται ὁ πολυπληθέστερος δῆμος ἢ κοινότης.

Ἐὰν αἱ ἐγκαταστάσεις ἐκμεταλλεύσεως τοῦ ἰχθυοτροφείου ἢ ἰχθυοτρόφου λίμνης εὐρίσκωνται εἰς τὴν περιφέρειαν ἐνὸς μόνου δήμου ἢ κοινότητος τὸ συμβούλιον τούτου καθίσταται ἀρμόδιον διὰ τὴν μείωσιν τοῦ ποσοστοῦ τοῦ φόρου καὶ ὁ νομάρχης, εἰς τὸν νομὸν εἰς ὃν εὐρίσκεται ὁ δῆμος ἢ ἡ κοινότης, ἀρμόδιος διὰ τὴν ἀπόδοσιν.

5. Διαιτωμένων ζώων.

Ἄρθρον 30.

1. Ἐπιβάλλεται ὑπὲρ δήμου ἢ κοινότητος φόρος ἐπὶ τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ αὐτοῦ διαιτωμένων ζώων ὡς καὶ ἐπὶ

των υπό θρηνιθιτρώτων ἐπιχειρηματιῶν διατρεπομένων ὀρνίθων.

2. Ὁ φόρος οὗτος ὀρίζεται ἐτησίως εἰς δέκα δραχμὰς κατὰ κεφαλὴν βοῦς, βουβάλου, ἵππου, ἡμιόνου καὶ ὄνου, εἰς πέντε δραχμὰς κατὰ κεφαλὴν χοίρου, εἰς μίαν δραχμὴν κατὰ κεφαλὴν αἰγὸς ἢ προβάτου καὶ εἰς εἴκοσιν ἑκατοστὰ τῆς δραχμῆς κατὰ κεφαλὴν ὀρνίθου.

3. Προκειμένου περὶ ζώων διατιτωμένων ἐν τῇ περιφέρειᾳ τοῦ δήμου ἢ κοινότητος μόνον κατὰ τὴν θερινὴν ἢ χειμερινὴν περίοδον ὁ φόρος ὀρίζεται εἰς τὸ ἥμισυ.

4. Ἐκαστος ὑπόχρεος ἀπαλλάσσεται τοῦ φόρου διὰ πέντε μεγάλα ζῶα καὶ χοίρους, εἴκοσι πέντε μικρὰ (πρόβατον καὶ αἶγα) καὶ ἑκατὸν πενήτηκοντα ὀρνίθας, ὡς καὶ διὰ τὰ ἄγοντα ἡλικίαν μικροτέρων τῶν δύο ἐτῶν μεγάλα ζῶα καὶ διὰ τὰ μέχρις ἑξ μηνῶν μικρὰ τοιαῦτα καὶ χοίρους.

6. Ἀγοραπωλουμένων ζώων.

Ἄρθρον 31.

1. Ἐπιβάλλεται φόρος ὑπὲρ δήμου ἢ κοινότητος ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ του ἀγοραπωλουμένων ἢ ἀνταλασσομένων ζώων.

Τὸ ποσοστὸν τοῦ φόρου ὀρίζεται εἰς δύο τοῖς ἑκατὸν βαρύνει δὲ ἐξ ἡμισείας τοὺς συναλασσομένους.

2. Δι' ἀποφάσεως τοῦ συμβουλίου ὀρίζεται ὁ τρόπος τῆς βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τοῦ φόρου καὶ ἐπιλύσεως τῶν ἐκ τῆς βεβαιώσεως αὐτοῦ προκύπτουσιν ἀμφισβητήσεων.

7. Ἀκαλύπτων χώρων.

Ἄρθρον 32.

1. Ἐπιβάλλεται ὑπὲρ δήμου πληθυσμοῦ ἄνω τῶν 20.000 ὡς καὶ τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων τῶν προσερχομένων ἐξ ἀποστάσεως ἐκ τῶν τέως δήμων Ἀθηναίων, Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης ἐτήσιος φόρος ἐπὶ τῆς κατὰ τὴν 1 Ἰουλίου ἐκάστου ἔτους ἀξίας τῶν ἀκαλύπτων οἰκοπέδων, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀκολουθοῦ κλίματος:

Κλιμάκιον Α' οἰκοπέδου ἀξίας μέχρι 50.000 δραχ. ἀπαλλάσσεται τοῦ φόρου,

Κλιμάκιον Β' οἰκοπέδου ἀξίας μέχρι 100.000 δραχμῶν 0,50 ο]ο διὰ τὸ πέραν τῶν 50.001 δραχμῶν ποσόν,

Κλιμάκιον Γ' οἰκοπέδου ἀξίας ἀπὸ 100.001 μέχρι 500.000 δραχμῶν 0,75 ο]ο διὰ τὸ πέραν τῶν 100.001 δραχμῶν ποσόν σὺν τῷ ποσῷ τοῦ προηγούμενου κλιμακίου,

Κλιμάκιον Δ' οἰκοπέδου ἀξίας ἀπὸ 500.001 δραχμῶν καὶ ἄνω 1 ο]ο σὺν τοῖς ποσοῖς τῶν προηγούμενων κλιμακίων.

2. Ὡς οἰκόπεδον διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νοεῖται ἀκάλυπτος ἑκτασις γῆς κειμένη ἐντὸς τοῦ σχεδίου πόλεως, προβάλλουσα πλευρὰν ἐπὶ ὁδοῦ ἢ κοινοχρήστου χώρου, ἔχουσα ἐμβαδὸν ἀρτίου οἰκοπέδου καὶ οἰκοδομήσιμος.

Εἰς φόρον ὑπόκειται καὶ τὰ οἰκόπεδα αἱ ἐπὶ τῶν ὁποίων κατασκευαὶ εἶναι κατωτέρας ἀξίας τῆς τοιαύτης τοῦ ἐνὸς πέμπτου τοῦ οἰκοπέδου.

3. Ὑπόχρεος πρὸς καταβολὴν τοῦ φόρου εἶναι ὁ κατὰ τὴν 1 Ἰουλίου ἐκάστου ἔτους ἰδιοκτήτης ἢ νομεὺς τοῦ οἰκοπέδου ἢ ἐπικαρπωτής, ἐπὶ ἰδιοκτησιῶν τελευσῶν ὑπὸ ἐνοικιοστάσιον ὁ μισθωτής καὶ ἐπὶ πλειόνων τοιούτων ἁπαντες κατ' ἀναλογίαν τοῦ παρ' αὐτῶν κατεχομένου χώρου.

4. Ἐπὶ πλειόνων τοῦ ἐνὸς οἰκοπέδων ἰδιοκτησίας τοῦ αὐτοῦ προσώπου, κειμένων εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ἄρμοδίου διὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ φόρου δήμου ἢ κοινότητος, ὁ φόρος ὑπολογίζεται ἐπὶ τῆς συνολικῆς ἀξίας ἀπάντων τῶν οἰκοπέδων.

5. Ἡ ἀξία τοῦ οἰκοπέδου πρὸς ὑπολογισμόν τοῦ φόρου ὀρίζεται εἰς τιμὴν μονάδος κατὰ ζῶνας παρ' ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐξ ἐνὸς μηχανικοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου, ἐνὸς εἰδικοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου καὶ ἐνὸς ἰδιῶ οὐ κτηματιοῦ εἰδικοῦ περὶ τὴν ἐκτίμησιν ἀκινήτων. Οὗτοι μετὰ τῶν ἀναπληρωτῶν τῶν ὀρίζονται ὑπὸ τοῦ νομάρχου, Χρέη γραμματέως τῆς ἐπιτροπῆς ἀσκεῖ δημοτικὸς ἢ κοινοτικὸς ὑπάλληλος.

6. Τοῦ φόρου ἐξαιροῦνται:

α) αἱ ἰδιοκτησίαι τοῦ δημοσίου, ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως, κοινωφελῶν ἰδρυμάτων καὶ ἱερῶν ναῶν, ἐφ' ὅσον χρησιμοποιοῦνται ἀποκλειστικῶς παρ' αὐτῶν,

β) αἱ μεμισθωμέναι παρὰ τοῦ δημοσίου, κοινωφελῶν ἰδρυμάτων, ἱερῶν ναῶν καὶ ὑπαγόμεναι εἰς τὸ ἐνοικιοστάσιον ἰδιωτικαὶ ἰδιοκτησίαι,

γ) τὰ οἰκόπεδα τὰ ἀνήκοντα εἰς σιδηροδρομικὰς, τροχιοδρομικὰς καὶ βιομηχανικὰς ἐπιχειρήσεις καὶ χρησιμοποιούμενα ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ σκοποῦ αὐτῶν ὡς καὶ διὰ κινηματογράφους καὶ

δ) τὰ γῆπεδα τὰ ἀνήκοντα εἰς ἀνεγνωρισμένα ἀθλητικὰ σωματεῖα.

7. Τὰ οἰκόπεδα τὰ ἀνήκοντα εἰς οἰκοδομικὰς συνεταιρισμοὺς ἢ ἐπιχειρήσεις δημιουργίας οἰκισμῶ καὶ οἷτινες βαρύνονται διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων κοινῆς ὠφελείας φορολογοῦνται ἐφ' ἅπασι διὰ τοῦ ἀνωτέρω φόρου κατὰ τὴν ἐκποίησιν αὐτῶν.

8. Τὸ προτὶν τοῦ φόρου διατίθεται ἀποκλειστικῶς δι' ἔργα καὶ ἀπαλλοτριώσεις διὰ τὴν ἐφαρμογὴν ἐγκεκριμένων σχεδίων πόλεων.

8. Εἰσοδημάτων ἐκ γαιῶν.

Ἄρθρον 33.

1. Ὁ κατὰ τὸν κώδικα φορολογίας καθαρῶν προσόδων φόρος Β' κατηγορίας (εἰσοδημάτων ἐξ ἐκμισθώσεως γαιῶν) ἐπιβάλλεται ἐπὶ τῶν εἰσοδημάτων τῆς κατηγορίας ταύτης, ἅτινα θέλουν κτηθῆ ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1954 καὶ ἐφεξῆς ἢ προκειμένου περὶ εἰσοδημάτων ὑπολογιζομένων κατὰ γεωργικὸν ἔτος, ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου 1954 καὶ ἐφεξῆς, ὑπὸ τῶν δήμων ἢ κοινοτήτων εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν ὁποίων κεῖνται αἱ ἐκμισθούμεναι γαῖαι.

2. Αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 12 καὶ 13 τοῦ ὡς ἄνω κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων, ὡς ἰσχύουν σήμερον, αἱ ἀφορῶσαι τὰ ὑπαγόμενα εἰς τὸν φόρον τῆς ἀνωτέρω κατηγορίας εἰσοδήματα, τὰς πρὸς ἐξέυρεσιν τοῦ καθαρῶν φορολογητέου εἰσοδήματος ἐνεργουμένας ἐκπτώσεις, τοὺς φορολογικοὺς συντελεστές, τοὺς ὑποχρέους πρὸς δήλωσιν καὶ καταβολὴν τοῦ φόρου τοῦτου ὡς καὶ τὰς ἐξ αὐτοῦ ἐξαιρέσεις καὶ ἀπαλλαγὰς, ἰσχύουν καὶ προκειμένου περὶ τοῦ ὑπὸ τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων ἐπιβαλλομένου κατὰ τὸ παρὸν ἀρθρον φόρου. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται ἐπὶ τοῦτου αἱ περὶ βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῶν ἐκ φόρων δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἐσόδων διατάξεις τοῦ παρόντος.

3. Ὁ περὶ οὗ τὸ παρὸν ἀρθρον φόρος ἀποτελεῖ ἔσόδον τοῦ κατὰ τὴν παράγραφον 1 ἄρμοδιου πρὸς ἐπιβολὴν αὐτοῦ δήμου ἢ κοινότητος.

4. Οἱ δῆμοι καὶ αἱ κοινότητες ὑποχρεοῦνται ὅπως γνωστοποιῶν τὰ ὀριστικὰ στοιχεῖα βεβαιώσεως τοῦ ὡς ἄνω φόρου καθ' ἑκάστον ὑπόχρεον πρὸς τὸν ἄρμόδιον διὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ συνθετικοῦ φόρου οἰκονομικὸν ἔφορον.

9. Ζύθου καὶ οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν.

Ἄρθρον 34.

Ἐπιβάλλεται ὑπὲρ τῶν δήμων Ἀθηναίων, Πειραιῶς, Θεσσαλονίκης, Μεγαρέων καὶ Σαλαμῖνος φόρος:

α) δέκα τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῆς ἀξίας τοῦ ζύθου εἰς βάρος τῶν ἐπαγγελματιῶν τῶν διαθετόντων τοῦτον ἀπ' εὐ-

θείας εις τὴν κατανάλωσιν διὰ τῶν ἐστιοτορίων, ποτοποιείων, οἰνομαγειρείων πολυτελείας καὶ κέντρων διασκέδασεως, μὴ ἐπιτρεπομένης τῆς ἐπιπτώσεως τοῦ φόρου εἰς βάρος τῶν καταναλωτῶν,

β) δύο τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῆς ἀξίας χονδρικῆς πωλήσεως πάσης φύσεως οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν, πλὴν τοῦ οἴνου καὶ

γ) δύο τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῆς ἀξίας χονδρικῆς πωλήσεως ἐμφιαλωμένων οἴνων προελεύσεως ἐξωτερικοῦ.

Οἱ ὡς ἄνω φόροι βαρύνουν μόνον τὰ καταναλισκόμενα, εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν ὡς ἄνω δήμων, ζυθὸν καὶ ποτά, βεβαιοῦνται δὲ καὶ εἰσπράττονται ἐπὶ τῇ βάσει κανονισμοῦ ψηφισμένου ὑπὸ τοῦ συμβουλίου, ὑποχρεομένων τῶν παραγωγῶν τῶν ὡς ἄνω εἰδῶν ἢ τῶν διαθετόντων ταῦτα πρατηριούχων ἢ ἐμπόρων χονδρικῆς πωλήσεως, ὅπως παρακρατοῦν τοὺς φόρους καὶ ἀποδίδουν αὐτοὺς εἰς τοὺς δικαιούχους δήμους.

β'. ΠΡΟΣΘΕΤΩΝ

1. Ἐπὶ δημοσίου φόρου καταναλώσεως καπνοῦ.

Ἄρθρον 35.

1. Ἐκ τοῦ εἰσπραττομένου ὑπὸ τοῦ δημοσίου φόρου ἐπὶ τῆς καταναλώσεως καπνοῦ ἀποδίδεται ἐτήσιως εἰς τοὺς δήμους καὶ κοινότητας ποσὸν καθοριζόμενον ἐκάστοτε ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἀναλόγως πρὸς τὰς δυνατότητας τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους. Τὸ ποσὸν τοῦτο δὲν δύναται νὰ εἶναι κατώτερον τῶν διακοσίων τεσσαράκοντα ἑκατομμυρίων δραχμῶν.

Ἡ κατανομή τοῦ ἀνωτέρω ποσοῦ εἰς τοὺς δικαιούχους δήμους καὶ κοινότητας γίνεται ὡς ἀκολουθοῦσιν :

α) Πρώτη κατανομή : Εἰς ταύτην μετέχουν οἱ δῆμοι καὶ κοινότητες, οἵτινες ἀπώλεσαν ἔσοδα διὰ τῆς εἰς τὸ δημόσιον ἐκχωρήσεως τῶν φόρων περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 28 τοῦ Α.Ν. 1910]51. Εἰς αὐτοὺς ἀποδίδεται τὸ ποσόν, ὅπερ εἰσέπραξαν ἐκ τῶν ἐκχωρηθέντων φόρων κατὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1950-51.

β) Δευτέρα κατανομή : Τὸ ἀπομένον ἐκ τῆς πρώτης κατανομῆς ποσὸν κατανέμεται μεταξὺ τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων, κατ' ἀναλογίαν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κατοίκων αὐτῶν, ὡς προκύπτει ἐκ τῆς τελευταίας ἐπισήμου ἀπογραφῆς τοῦ Κράτους.

Πρὸς ἀπόληψιν παρ' ἐκάστου δήμου ἢ κοινότητος τοῦ ἀναλογούντος ποσοῦ τῆς κατανομῆς ταύτης δεόν οὔτως νὰ ἐπραγματοποιήσῃ κατὰ τὸ πρόηγούμενον οἰκονομικὸν ἔτος ἔσοδα ἐκ τοπικῶν φόρων, τελῶν καὶ δικαιωμάτων ἴσα πρὸς τὸ κατὰ τὴν παροῦσαν παράγραφον ἀποδιδόμενον ποσόν, ἄλλως τοῦτο περικλύπεται ἀναλόγως. Εἰς τὰ ὡς ἄνω ἔσοδα δὲν ὑπολογίζονται τὰ ἐκ τῆς πρώτης κατανομῆς τοιαῦτα.

2. Αἱ κατανομαὶ ἐνεργοῦνται δι' ἀποφάσεως ἐπιτροπῆς ἐδρευούσης παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ Ἑσωτερικῶν καὶ ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως ὡς Προέδρου, τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς Α' Γενικῆς Διευθύνσεως, τοῦ Διευθυντοῦ Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, τοῦ Διευθυντοῦ νομικῶν προσώπων τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, τοῦ Διευθυντοῦ φόρων ὑπὲρ τρίτων τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου καὶ τοῦ τμηματάρχου τοῦ φορολογικοῦ Τμήματος τῆς Διευθύνσεως Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως τοῦ Ὑπουργείου Ἑσωτερικῶν. Χρὴς γραμματέως τῆς ἐπιτροπῆς ἀσκεῖ εἰσηγητῆς ἢ γραμματεὺς τῆς Διευθύνσεως Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν ὀρίζονται τὰ ἔσοδα κινήσεως τῶν μελῶν καὶ τοῦ γραμματέως τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τὰ τῆς λειτουργίας αὐτῆς.

Ἄρθρον 36.

Διὰ τὴν ἀπόδοσιν εἰς τοὺς δήμους καὶ κοινότητας τοῦ ἐκχωρηθέντος εἰς τὸ δημόσιον ἔσοδου ἐκ τοῦ προσθέτου

ποσοστοῦ δύο καὶ ὀγδοήκοντα τοῖς ἑκατὸν (2,80 ο |ο) ἐπὶ τοῦ δημοσίου φόρου ἐπὶ τοῦ καπνοῦ εἰς φύλλα τοῦ προβλεπομένου ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 352 παρ. 1 τοῦ ἀπὸ 17 Ἀπριλίου —31 Ἰουλίου 1926 Βασ. Διατάγματος «περὶ κωδικοποιήσεως τῆς νομοθεσίας δήμων καὶ κοινοτήτων», ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Α.Ν. 34]1936, λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν τὸ εἰσπραχθὲν ὑπὸ τοῦ δημοσίου ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης ποσὸν κατὰ τὸ προηγούμενον τῆς κατανομῆς ταύτης οἰκονομικὸν ἔτος.

2. Εἰσφορά.

Ἄρθρον 37.

1. Ἐπιβάλλεται ὑπὲρ τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων πρόσθετον ποσοστὸν τρία τοῖς ἑκατὸν (3 ο |ο) ἐπὶ τῶν κάτωθι δημοσίων φόρων τῶν ἀπὸ τοῦ 1954-55 καὶ ἐφεξῆς οἰκονομικῶν ἐτῶν :

α') τῶν κατηγοριῶν Α', Γ', Δ' καὶ Ζ' τοῦ κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων, ὡς καὶ τοῦ συνθετικοῦ φόρου ἐπὶ τῆς συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου,

β') τοῦ φόρου κληρονομιῶν, δωρεῶν, προικῶν καὶ κερδῶν ἐκ λαχείων καὶ

γ') τοῦ φόρου μεταβιβάσεως ἀκινήτων.

2. Τὸ ποσοστὸν βεβαιοῦται καὶ εἰσπράττεται μετὰ τοῦ δημοσίου φόρου καὶ κατατίθεται ἀμελλητί ὑπὸ τοῦ εἰσπράττοντος δημοσίου ταμίου εἰς τὸ ταμεῖον παρακαταθηκῶν καὶ δανείων εἰς χρηματικὸν λογαριασμὸν ὑπὸ τὸν τίτλον «Δημοτικὴ καὶ κοινοτικὴ εἰσφορά ἄρθρου 37 Ν. Δ) τοσ...».

3. Τὸ προϊόν τῆς εἰσφορᾶς κατανέμεται ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 35 μεταξὺ τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων κατ' ἀναλογίαν τοῦ πληθυσμοῦ αὐτῶν, ὡς προκύπτει ἐκ τῆς τελευταίας ἐπισήμου ἀπογραφῆς τοῦ Κράτους.

4. Τὸ ἀποδιδόμενον ποσὸν διατίθεται ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων κοινῆς ὠφελείας.

Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργου ἐνδιαφέροντος πλείονος δήμων ἢ κοινότητος, ὁ νομάρχης δύναται νὰ ὀρίσῃ τὴν ἀποκλειστικὴν διάθεσιν τοῦ ἀναλογούντος εἰς ἕκαστον δήμον ἢ κοινότητα ποσοῦ.

Δ'. ΕΞ ΕΙΣΦΟΡΩΝ

1. Ἑκουσία εἰσφορά.

Ἄρθρον 38.

1. Προκειμένου περὶ ἔργου ἡσσονος ἐνδιαφέροντος οἱ ὠφελοῦμενοι ἐκ τῆς ἐκτελέσεως αὐτοῦ δύναται νὰ εἰσφέρουν τὴν δαπάνην ἢ μέρος ταύτης εἰς τὸν δήμον ἢ κοινότητα. Ἐκαστος τῶν ὠφελουμένων δεόν νὰ παραδώσῃ εἰς τὸν δήμαρχον ἢ πρόεδρον κοινότητος δήλωσιν, ἐν τῇ ὁποίᾳ νὰ ἀναγράφεται τὸ εἰσφερόμενον ποσὸν καὶ ἡ αἰτία τῆς εἰσφορᾶς.

Περὶ τῆς ἀποδοχῆς τῆς εἰσφορᾶς, τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ἔργου καὶ τοῦ χρόνου καθ' ὃν θὰ ἐκτελεσθῇ ἀποφαίνεται τὸ συμβούλιον, ἐφ' ὅσον τὸ συνολικῶς προσφερόμενον ποσὸν δὲν εἶναι κατώτερον τοῦ ἡμίσεος τῆς ἀπαιτουμένης δαπάνης διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου.

Αἱ δηλώσεις καὶ ἡ ἀπόφασις τοῦ συμβουλίου ἀποτελοῦν τὸν τίτλον βεβαιώσεως τῆς εἰσφορᾶς.

2. Ἀποφασισθείσης τῆς ἀποδοχῆς τῆς εἰσφορᾶς, ἡ ἐκτέλεσις τοῦ ἔργου εἶναι ὑποχρεωτικὴ μέχρι καὶ τοῦ ἐπομένου οἰκονομικοῦ ἔτους, χωρὶς νὰ εἶναι ἀπαραίτητος ἡ ἀναγραφή του εἰς τὸ ἐτήσιον γενικὸν πρόγραμμα ἐκτελεστέων ἔργων.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν δὲν ἤθελε πραγματοποιηθῇ δι' οἰονδήποτε λόγον τὸ ἔργον, ἡ εἰσφορά ἀποδίδεται εἰς τοὺς δικαιούχους κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ δημάρχου ἢ προέδρου κοινότητος, εὐθυνομένου ἀτομικῶς διὰ τὴν ἀπόδοσιν ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω προθεσμίας.

3. Τὸ ἐκ τῆς εἰσφορᾶς ἔσοδον διατίθεται ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ σκοποῦ δι' ὃν κατετέθη.

2. Ὁφελουμένων ἐκ τῆς ἐκτελέσεως ἔργων.

Ἄρθρον 39.

1. Κατὰ τὰς περιπτώσεις ἐκτελέσεως δαπάναις δήμου ἢ κοινότητος ἢ συνδέσμου κοινότητων ἔργων ὁδοποιίας, ἀποχετεύσεως, ἐξυγιάνσεως, ὑδρεύσεως, ἀρδεύσεως, ἐφαρμογῆς σχεδίου πόλεως, ἀποστραγγίσεως γαιῶν καὶ ἄλλων πάσης φύσεως ἔργων, συνεπεία τῶν ὁποίων ἐπαυξάνεται ἡ ἀξία τῶν παρακειμένων καὶ ἐν γένει τῶν ὠφελουμένων ἐκ τῶν ἔργων τούτων ἀστικῶν ἢ ἀγροτικῶν κτημάτων, ἐπιβάλλεται εἰσφορά ὑπὲρ τοῦ δήμου ἢ κοινότητος ἢ συνδέσμου κοινότητων ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου κεῖται τὸ ἐκ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων ὠφελούμενον κτῆμα. Ἡ εἰσφορά ὑπολογίζεται ἐπὶ τῆς προσθέτου ἀξίας, τὴν ὁποίαν κτῶνται τὰ κτήματα ταῦτα, ὀριζομένη κατὰ τὴν ἀκόλουθον κλίμακα :

α) ἐπὶ συνόλου ἢ ἐπὶ τοῦ τμήματος τῆς προσθέτου ἀξίας μέχρι 50.000 δραχμῶν ἡ εἰσφορά ὀρίζεται εἰς δέκα τοὺς ἑκατὸν,

β) ἐπὶ τοῦ τμήματος τῆς προσθέτου ἀξίας ἀπὸ 50.001 μέχρις 100.000 δραχμῶν ἡ εἰσφορά ὀρίζεται εἰς δέκα πέντε τοὺς ἑκατὸν καὶ

γ) ἐπὶ τοῦ ὑπὲρ τὰς 100.001 δραχμῶν τμήματος τῆς προσθέτου ἀξίας ἡ εἰσφορά ὀρίζεται εἰς εἴκοσι τοὺς ἑκατὸν.

2. Ὑπόχρεος εἰς τὴν καταβολὴν τῆς εἰσφορᾶς εἶναι ὁ ἔχων τὴν κυριότητα ἢ τὴν νομὴν τοῦ ἀστικοῦ ἢ ἀγροτικοῦ ἀκινήτου.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν συσταθῇ δικαίωμα δουλείας, τὸ ποσὸν τῆς εἰσφορᾶς ἐπιμερίζεται μεταξὺ τοῦ ἔχοντος τὸ δικαίωμα τοῦτο καὶ τοῦ ιδιοκτήτου τοῦ ἀκινήτου, ἑκάτερος δὲ ὑποχρεοῦται εἰς καταβολὴν μέρους τῆς εἰσφορᾶς ἀναλόγου πρὸς τὴν ἀξίαν ἣν ἔχει τὸ δικαίωμα αὐτοῦ ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἀξίαν τῆς πλήρους κυριότητος.

3. Ὁ καθορισμὸς τῶν κτημάτων ὑπὲρ τῶν ὁποίων προκύπτει ὠφέλεια ἐκ τῶν ἐκτελεσθέντων κατὰ τὴν παράγραφον 1 ἔργων κατὰ περιοχὰς ἢ κτηματικὰς ζώνας ἢ κατ' ἄλλας διακρίσεις, τῆς προσθέτου ἀξίας τὴν ὁποίαν κτῶνται τὰ κτήματα ταῦτα κατὰ μονάδα ἐπιφανείας ἢ κατὰ ποσοστὸν ἐπὶ τῆς ὁλικῆς τῶν ἀξίας καὶ τοῦ ποσοῦ τῆς εἰσφορᾶς τοῦ καθ' ἑκάστον ὑποχρέου γίνεται δι' ἀποφάσεως τοῦ συμβουλίου. Αὕτη ἐκδίδεται μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν ἐπιτροπῆς συγκροτουμένης ὑπὸ τοῦ νομάρχου καὶ ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ νομομηχανικοῦ, τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ἐγένετο τὸ ἔργον, ἐξ ἑνὸς ἐκπροσώπου τοῦ δήμου, κοινότητος ἢ τοῦ συνδέσμου, ἐξ ἑνὸς μηχανικοῦ τῆς τεχνικῆς ὑπηρεσίας δήμων καὶ κοινότητων τῆς νομαρχίας καὶ ἐξ ἑνὸς ἐκπροσώπου τῶν ἐπιβαρυνομένων διὰ τῆς εἰσφορᾶς ταύτης. Ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ δήμου, κοινότητος ἢ τοῦ συνδέσμου ὀρίζεται μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ τοῦ ὑπὸ τοῦ συμβουλίου. Τὸν μηχανικὸν τῆς Τ.Υ.Δ.Κ. καὶ τὸν ἐκπρόσωπον τῶν ἐπιβαρυνομένων μετὰ τῶν ἀναπληρωτῶν τῶν ὀρίζει ὁ νομάρχης. Τὸν νομομηχανικὸν καὶ οἰκονομικὸν ἔφορον ἀναπληροῦν οἱ νόμιμοι αὐτῶν ἀναπληρωταί. Τῆς ἐπιτροπῆς προεδρεύει ὁ κατὰ βαθμὸν ἀνώτερος ἢ ἀρχαιότερος δημόσιος ὑπάλληλος.

Ἡ εἰσφορά καταβάλλεται ἐντὸς τοῦ ἐπομένου ἀπὸ τῆς βεβαιώσεως μηνός, ἐὰν δὲ ὑπερβαίνει τὰς 200 δραχμὰς εἰς ἑξ ἑξαμηνιαίας δόσεις.

Ἐν περιπτώσει μεταβιβάσεως τοῦ ἀκινήτου καθίστανται ἀπαιτηταὶ καὶ αἱ μὴ ληξιπρόθεσμοι δόσεις.

4. Τὸ ἐκ τῆς εἰσφορᾶς ἔσοδον διατίθεται διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων κοινῆς ὠφελείας.

3. Ἐπεκτάσεως σχεδίου πόλεως.

Ἄρθρον 40

1. Ἐν περιπτώσει ἐπεκτάσεως τοῦ σχεδίου πόλεως δήμου ἢ κοινότητος οἱ ιδιοκτῆται οἰκοπέδων, ἀτινα περι-

λαμβάνονται εἰς τὸ νέον σχέδιον, ὑποχρεοῦνται εἰς καταβολὴν εἰσφορᾶς ἴσης πρὸς τὰ τριάκοντα τοὺς ἑκατὸν τῆς ἀξίας αὐτῶν κατὰ τὸν χρόνον τῆς δημοσιεύσεως τοῦ περὶ ὑπαγωγῆς τῶν εἰς τὸ σχέδιον πόλεως Βασ. Διατάγματος.

2. Ἡ ἀξία τοῦ οἰκοπέδου πρὸς ὑπολογισμὸν τῆς εἰσφορᾶς καθορίζεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 39 παρ. 3 τοῦ παρόντος, εἰς τὴν ἀξίαν τοῦ οἰκοπέδου δὲν συνυπολογίζεται ἡ ἀξία τῶν ἐπ' αὐτοῦ κτισμάτων.

Ἡ εἰσφορά καταβάλλεται εἰς ἑξ ἴσας ἑξαμηνιαίας δόσεις τῆς πρώτης καταβαλλομένης τὴν 1ην τοῦ μεθεπομένου ἀπὸ τῆς βεβαιώσεως μηνός.

Ἐν περιπτώσει μεταβιβάσεως τοῦ οἰκοπέδου καθίστανται ἀπαιτηταὶ καὶ αἱ μὴ ληξιπρόθεσμοι δόσεις τῆς εἰσφορᾶς.

3. Τὸ προῖον τῆς εἰσφορᾶς διατίθεται ἀποκλειστικῶς δι' ἔργα καὶ ἀπαλλοτριώσεις πρὸς ἐφαρμογὴν ἐγκυκλιμῶν σχεδίων πόλεων.

4. Τῆς εἰσφορᾶς ἀπαλλάσσονται ἐπὶ μίαν πενταετίαν, α) οἱ σεισμόπληκτοι τῶν περιοχῶν Ἰονίων Νήσων, Θεσσαλίας, Στερεᾶς Ἑλλάδος καὶ Πελοποννήσου, β) οἱ πυροπαθεῖς, συνεπεία πολεμικῶν γεγονότων ἢ τοῦ συμμοριτοπολέμου, δημόσιοι ὑπάλληλοι καὶ γ) οἱ ἀνάπηροι καὶ τὰ θύματα πῦρ, διὰ τὰ οἰκόπεδα ἀτινα παρεχωρήθησαν αὐτοῖς ὑπὸ τοῦ Κράτους, βάσει τοῦ Νομ. Διατάγματος 2936]1954 ἐφ' ὅσον εἶναι ἀποροὶ α' ἢ β' κατηγορίας.

5. Ἀπαλλάσσονται τῆς εἰσφορᾶς οἱ οἰκοδομικοὶ συνεταιρισμοὶ ἐφ' ὅσον οὗτοι διὰ δηλώσεώς των ἐνώπιον τοῦ δημάρχου ἢ προέδρου κοινότητος ἀναλάβουν τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐκτελέσουν ἰδίαις δαπάναις ἐντὸς τῆς ἐκτάσεώς των, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐπεξετάθη τὸ σχέδιον πόλεως, τὰ ἀπαιτούμενα ἔργα κοινῆς ὠφελείας, οἷον ὁδοποιίας, ὑδρεύσεως, ἀποχετεύσεως, ἡλεκτροφωτισμοῦ κοινοχρήστων χώρων.

Τὰ ἔργα ἐκτελεσθήσονται βάσει μελετῶν νομίμως ἐγκυκλιμῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ δημοτικοῦ καὶ κοινοτικοῦ κώδικος καὶ ἐντὸς τετραετίας ἀπὸ τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ σχεδίου πόλεως.

Ἡ ἐναρξίς τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων δέον νὰ γίνῃ ἀπὸ τοῦ πρώτου ἔτους τῆς ἐγκρίσεως τῶν μελετῶν τῶν ἔργων καὶ καθ' ἑκάστον ἔτος τῆς τετραετίας δέον νὰ ἐκτελεῖται ἀνάλογον μέρος αὐτῶν.

Ἡ παρακολούθησις τῆς ἐκτελέσεως καὶ ἡ παραλαβὴ αὐτῶν γενήσεται ὑπὸ τῆς τεχνικῆς ὑπηρεσίας τοῦ δήμου ἢ κοινότητος.

Ἐν μετὰ ἀπόδοτον ἐκάστου ἔτους δὲν ἐκτελεσθῇ τὸ ἀνάλογον μέρος τῶν ἔργων ἢ μετὰ τὴν τετραετίαν δὲν ὁλοκληρωθῇ ἡ ἐκτέλεσις αὐτῶν, ὁ δήμος ἢ κοινότης, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ συμβουλίου, ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ νομάρχου, βεβαίωσιν καὶ εἰσπράττει εἰς ὁλόκληρον τὴν ὑπὸ τοῦ παρόντος προβλεπόμενῃν εἰσφορᾶν. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου ἐπιτρέπεται προσφυγὴ ἐνώπιον τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως. Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ ἔργου ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει βεβαιούται δι' ἐκθέσεως τῆς ἀνωτέρου τεχνικῆς ὑπηρεσίας.

6. Τῆς εἰσφορᾶς ἐξαιροῦνται πλῆλεις συγκεκριμένοι συνοικισμοὶ εἰς πόλεις ἢ κομπούλεις, ἐν τῷ σχεδίῳ εὐρίσκονται ὑπὸ κατάρτισιν ἢ δὲν ὁλοκληρώθη εἰσέτι, ἐφ' ὅσον τοῦτο ἔθελε διαπιστωθῇ ὑπὸ ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ δημάρχου ἢ προέδρου κοινότητος, τοῦ νομομηχανικοῦ καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου.

Ἡ διάταξις τῆς παρούσης παραγράφου δὲν ἰσχύει διὰ τοὺς δήμους καὶ κοινότητας τῆς τέως διοικήσεως πρωτευούσης καὶ τοῦ τέως Δήμου Θεσσαλονίκης.

II. ΕΚΤΑΚΤΑ ΕΣΟΔΑ

Προσωπικὴ ἐργασία.

Ἄρθρον 41.

1. Εἰς δῆμον ἢ κοινότητα πληθυσμοῦ κάτω τῶν 25.000 ἐπιτρέπεται ἵνα δι' ἀποφάσεως τοῦ συμβουλίου ἐπιβληθῇ

παροχή προσωπικής εργασίας εις τούς ἐν τῇ περιφερείᾳ του ἐγκατεστημένους κατοίκους (ἄρρενας καὶ θήλεις) τούς συμπληρώσαντας τὸ 18ον ἔτος τῆς ἡλικίας των διὰ τὴν ἐκτέλεσιν δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν ἔργων.

Προκειμένης ἐκτελέσεως ἔργου ἐκ τοῦ ὁποίου θὰ ὠφεληθοῦν ἀποκλειστικῶς οἱ κάτοικοι ὠρισμένης περιοχῆς τῆς πόλεως ἢ χωρίου, ἐπιτρέπεται ἡ ἐπιβολὴ προσωπικῆς ἐργασίας μόνον εἰς τούς κατοίκους τῆς περιοχῆς ταύτης.

Ἡ προσωπικὴ ἐργασία δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς δέκα ἡμέρας κατ' ἔτος.

2. Οἱ κάτοχοι φορτηγῶν κτηνῶν ἢ ἐλάσεως, ὀχημάτων καὶ φορτηγῶν αὐτοκινήτων δύναται νὰ ὑποχρεωθοῦν, ὡς παραχωρήσουν ταῦτα διὰ τὴν ἐκτέλεσιν δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν ἔργων ἐπὶ χρόνον μὴ ὑπερβαίνοντα τὰς τρεῖς ἡμέρας κατ' ἔτος. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην καὶ οἱ παραχωροῦντες ὑπόκεινται εἰς προσωπικὴν ἐργασίαν ἴσων ἡμερῶν.

Ἄρθρον 42.

Τῆς προσωπικῆς ἐργασίας ἐξαιροῦνται: α') οἱ ξένοι ὑπῆκοοι οἱ μὴ ἔχοντες ἀκίνητον περιουσίαν ἐν τῷ δήμῳ ἢ κοινότητι ἢ μὴ ἀσχοῦντες ἐν αὐτῷ ἐπάγγελμα, β') οἱ συμπληρώσαντες τὸ 60ον ἔτος τῆς ἡλικίας των, γ') οἱ ἀνάπηροι πολέμου οἱ ἔχοντες ἀναπηρίαν εἴκοσι πέντε τοῖς ἑκατὸν καὶ ἔνω καὶ οἱ ἀνίκανοι πρὸς ἐργασίαν λόγῳ παθήσεως δ') οἱ κληρικοὶ καὶ μοναχοί, ε') οἱ μὴ ἔχοντες ἀκίνητον περιουσίαν ἐν τῷ δήμῳ ἢ κοινότητι δημόσιοι, δημοτικοὶ καὶ κοινοτικοὶ ὑπάλληλοι καὶ στ) οἱ ὑπηρετοῦντες εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ.

Ἄρθρον 43.

Οἱ δι' οἰονδήποτε λόγον μὴ δυνάμενοι νὰ παράσχουν τὴν προσωπικὴν αὐτῶν ἐργασίαν ἐπιτρέπεται ὡς ὑποκαθίστανται εἰς τὴν ἐκτέλεσιν ταύτης παρ' ἄλλου ἱκανοῦ πρὸς ἐργασίαν προσώπου, τῆς ἱκανότητος αὐτοῦ κρίνομένης ὑπὸ τοῦ δημάρχου ἢ προέδρου κοινότητος.

Ἄρθρον 44.

Τὰ τῆς ἐκτελέσεως τῆς προσωπικῆς ἐργασίας ὁρίζει τὸ συμβούλιον δι' ἀποφάσεως ἐν ᾗ δέον νὰ ὁρίζεται καὶ ὁ χρόνος ἐνάρξεως ταύτης. Οἱ ὑπόχρεοι εἰς ἐργασίαν καλοῦνται πρὸς ἐκτέλεσιν ταύτης ὠρισμένην ἡμέραν, δι' ἐγγράφου προσκλήσεως τοῦ δημάρχου ἢ προέδρου κοινότητος, ἐπιτιδομένης ἐπὶ ἀποδείξει εἰς ἕνα ἕκαστον δέκα τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς διὰ τὴν ἐργασίαν καθορισθείσης.

Οἱ μὴ προσερχόμενοι κατὰ τὴν ταχθεῖσαν ἡμέραν πρὸς ἐργασίαν καὶ μὴ ἀποστέλλοντες ἀντικαταστάτην των ὡς καὶ οἱ μὴ παρέχοντες πρὸς ἐργασίαν τὰ κτήνη καὶ ὀχήματα αὐτῶν ἐν γένει ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν καταβολὴν τοῦ ὑπὸ τοῦ συμβουλίου προκαθορισθέντος ἀντιτίμου.

Ἄρθρον 45.

Εἰς δῆμον ἢ κοινότητα ἀποτελούμενον ἐκ πλειόνων τοῦ ἐνὸς συνοικισμῶν οἱ κάτοικοι ὑποχρεοῦνται νὰ προσφέρουν τὴν προσωπικὴν αὐτῶν ἐργασίαν εἰς τὸν συνοικισμόν εἰς ὃν εἶναι ἐγκατεστημένοι, ἐκτὸς ἐὰν πρόκειται περὶ ἔργου τὸ ὁποῖον ἐξυπηρετεῖ ἅπαντας τούς συνοικισμούς τοῦ δήμου ἢ κοινότητος, ὅτε ἡ προσωπικὴ ἐργασία παρέχεται ὅπου καὶ ὡς ᾗθελεν ὁρίσει τὸ συμβούλιον.

Ὁ ἐκτελέσας τὰς ἐκ τῆς προσωπικῆς ἐργασίας ὑποχρεώσεις του εἰς δῆμον ἢ κοινότητα ἀπαλλάσσεται τῆς παροχῆς ταύτης ἐν ἄλλῳ δήμῳ ἢ κοινότητι, πλὴν ἐὰν ἡ ἐκτελεσθεῖσα προσωπικὴ ἐργασία εἶναι μικροτέρα τῶν δέκα ἡμερῶν, ὅτε ὑποχρεοῦται διὰ τὸ ὑπόλοιπον ταύτης.

Ἄρθρον 46.

Οὐδεμίᾳ προσωπικῇ ἐργασίᾳ ἐπιβάλλεται παρ' οἰασδήποτε ἀρχῆς ἢ νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου ἢ ἐπιτροπῆς εἰς βάρος τῶν κατοίκων δήμου ἢ κοινότητος ἄνευ προηγουμένης συμφώνου ἀποφάσεως τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΕΣΟΔΑ ΣΥΝΔΕΣΜΩΝ

Ἄρθρον 47.

Τὰ ἔσοδα εἶναι:

- 1) τὰ ἐκ τῆς περιουσίας τοῦ συνδέσμου,
- 2) αἱ ὑπὸ τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων τῶν συμμετεχόντων εἰς τὸν σύνδεσμον εἰσφοραὶ, αἵτινες ἀποτελοῦν ὑποχρεωτικὴν δαπάνην,
- 3) τὰ ἐκ δωρεῶν καὶ κληροδοτημάτων καὶ
- 4) τὰ ἐκ τῶν ἐπομένων φόρων, τελῶν, δικαιωμάτων, εἰσφορῶν καὶ προσωπικῆς ἐργασίας:
 - α) τοῦ τέλους ἢ δικαιώματος χρήσεως ἔργων ἢ ὑπηρεσιῶν τοῦ ἄρθρου 19,
 - β) τοῦ φόρου ἐπὶ προϊόντων γῆς τοῦ ἄρθρου 25,
 - γ) τῆς εἰσφορᾶς τῶν ὠφελουμένων ἐκ τῆς ἐκτελέσεως ἔργων τοῦ ἄρθρου 30,
 - δ) τῆς προσωπικῆς ἐργασίας τῶν ἄρθρων 41-46 καὶ
 - ε) ἐξ ἐκχωρήσεως μέρους ἢ ὅλου τῶν ἀποδόσεων φόρων, τελῶν δικαιωμάτων καὶ εἰσφορῶν τῶν συμμετεχόντων τοῦ συνδέσμου δήμων ἢ κοινοτήτων.

Ἡ ἐπιβολὴ τοῦ τέλους ἢ δικαιώματος χρήσεως ἔργων ἢ ὑπηρεσιῶν ὡς καὶ τῆς εἰσφορᾶς τῶν ὠφελουμένων ἐκ τῶν ἔργων ἐπιτρέπεται ἐφ' ὅσον δαπάναις τοῦ συνδέσμου ἐγένοντο τὰ ἔργα ἢ συντηροῦνται αἱ ὑπηρεσίαι. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἐπιβολὴ τέλους ἢ δικαιώματος ἢ εἰσφορᾶς διὰ τὴν αἰτίαν ταύτην ὑπὸ τοῦ δήμου ἢ κοινότητος εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου εὐρίσκεται τὸ ἀκίνητον ἢ λειτουργεῖ ἡ ὑπηρεσία.

Ἄρθρον 48.

1. Τὸ ὑπὲρ τοῦ συνδέσμου ποσοστὸν τοῦ φόρου ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν προϊόντων γῆς ὁρίζεται εἰς ἕν τοῖς ἑκατόν.
2. Ὅταν ὁ δῆμος ἢ κοινότης μετέχῃ εἰς πλείονας τοῦ ἐνὸς συνδέσμου τὸ ἐκ τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν προϊόντων γῆς ἔσοδον κατανέμεται μεταξὺ τῶν συνδέσμων ἢ ἀποδίδεται εἰς τὸν ἕνα ἐκ τούτων ὡς ὁρίσει ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ἄρθρον 49.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἡμερομισθίων τῆς ὑπὸ τοῦ συνδέσμου ἐπιβαλλομένης προσωπικῆς ἐργασίας δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ πέντε διὰ τούς κατοίκους καὶ τὰ δύο διὰ τὰ φορτηγὰ κτήνη καὶ ὀχήματα ἢ αὐτοκίνητα καὶ τούς κατόχους αὐτῶν. Ἐν περιπτώσει ἐπιβολῆς ὑπὸ τοῦ συνδέσμου προσωπικῆς ἐργασίας περιορίζεται ἀναλόγως τὸ δικαίωμα τῆς ἐπιβολῆς ταιαύτης ὑπὸ τοῦ δήμου ἢ κοινότητος τοῦ μετέχοντος εἰς τὸν σύνδεσμον.

Ἄρθρον 50.

1. Διὰ τὴν βεβαίωσιν καὶ εἰσπραξίν τῶν ἐσόδων τοῦ συνδέσμου ἐφαρμόζονται κατ' ἀναλογίαν αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος.
2. Ἡ βεβαίωσις τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν προϊόντων γῆς ὑπὲρ τοῦ συνδέσμου ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ οἰκείου δήμου ἢ κοινότητος κατὰ τὰς ἰσχύουσας διατάξεις περὶ βεβαιώσεως τοῦ φόρου τούτου.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

ΕΠΙΒΟΛΗ ΒΕΒΑΙΩΣΙΣ ΚΑΙ ΕΙΣΠΡΑΞΙΣ ΕΣΟΔΩΝ

Α'. Ἐπιβολή.

Ἄρθρον 51.

Τὰ ὑπὸ τῶν συμβουλίων ἐπιβαλλόμενα τέλη καὶ δικαιώματα, οἱ φορολογικοὶ συντελεσταὶ αὐτῶν καὶ οἱ κανονισμοὶ βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως ἐσόδου τινὸς ἰσχύουν μέχρι καταργήσεως ἢ τροποποιήσεως των.

Β'. Βεβαιώσεις.

Ἄρθρον 52.

Διὰ Βασ. Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ρυθμίζονται τὰ τῆς βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῶν ἐν γένει ἐσόδων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων.

"Αρθρον 53.

1. 'Επιτρέπεται ἡ δι' ἐνοικιάσεως ἀνάθεσις τῆς βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῶν αὐτοτελῶν φόρων, τελῶν καὶ δικαιωμάτων.

2. Ἡ διάρκεια τῆς ἐνοικιάσεως δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ὑπερβαίνει τὸ οἰκονομικὸν ἔτος. Ἄν ἡ περίοδος βεβαιώσεως φόρων, τελῶν ἢ δικαιωμάτων περιλαμβάνεται εἰς δύο συνεχῆ οἰκονομικὰ ἔτη, ἐπιτρέπεται, ὅπως ἡ ἐνοικίασις γίνῃ δι' ὁλόκληρον τὴν φορολογικὴν περίοδον, εἴτε συμπίπτει πρὸς τὸ οἰκονομικὸν ἔτος εἴτε οὐ.

3. Δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἑσωτερικῶν δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ νὰ ἐξαίρῃ τῆς ἐνοικιάσεως ὀρισμένους φόρους, τέλη ἢ δικαιώματα, νὰ ὀρίξῃ μακροτέραν διάρκειαν ἐνοικιάσεως ἢ νὰ καθιστᾷ ὑποχρεωτικὴν τὴν ἐνοικίασιν ἐνίων ἐξ αὐτῶν.

4. Τὰ πρακτικὰ τῶν ἐνοικιάσεων ὑπόκεινται εἰς τὴν ἐγκρίσιν τοῦ νομάρχου.

5. Ἐνοικιαστὴς εἰσπράττων μηδαμῶς ὀφειλόμενα ἢ μὴ ὀφειλόμενα κατὰ τὴν ἀπαιτουμένην ποσότητα ἢ ποσὸν τιμωρεῖται κατὰ τὰ ἄρθρα 244 καὶ 245 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

"Αρθρον 54.

Οὐδεμία ἐπιτρέπεται ἐλάττωσις μισθώματος ἢ ἀποζημιώσις ὑπὲρ τοῦ ἐνοικιαστοῦ φόρων τελῶν καὶ δικαιωμάτων εἴτε διὰ θεομηνίαν εἴτε δι' οἰανδήποτε ἄλλην αἰτίαν πλὴν τῆς περιπτώσεως, καθ' ἣν ἐκ νομικῶν γεγονότων ἐπελθόντων μετὰ τὴν κατάρτισιν τῆς συμβάσεως μετεβλήθησαν αἱ προϋποθέσεις, ὅφ' ἃς ἡ ἐνοικίασις συνετελέσθη.

"Αρθρον 55.

Οἱ βεβαιωτικοὶ κατάλογοι τῶν τελῶν καθαριότητος, φωτισμοῦ καὶ ὑδρεύσεως συντασσόμενοι δι' ἐν οἰκονομικὸν ἔτος ἰσχύουν καὶ διὰ τὰ ἐπόμενα. Ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἐκάστου οἰκονομικοῦ ἔτους ἐπιτρέπεται νὰ ἐπιφέρωνται εἰς τοὺς βεβαιωτικούς καταλόγους μεταβολαί, προσθήκαι, διορθώσεις καὶ διαγραφαὶ κοινοποιούμεναι εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους.

Γ'. Ἐπίλυσις φορολογικῶν διαφορῶν.

"Αρθρον 56.

1. Ἡ ἐπίλυσις τῶν φορολογικῶν διαφορῶν καὶ τῶν ἐν γένει ἀμφισβητήσεων περὶ τὴν βεβαίωσιν οἰουδήποτε αὐτοτελοῦς φόρου, τέλους, δικαιώματος, εἰσφορῶν καὶ ἀντιτίμου προσωπικῆς ἐργασίας μεταξὺ δήμου ἢ κοινότητος καὶ φορολογουμένου ἢ ἐνοικιαστοῦ καὶ φορολογουμένου ἀντίθεται κατὰ πρῶτον καὶ δεύτερον βαθμὸν εἰς ἐπιτροπὰς.

2. Ἡ σύνθεσις τῶν ἐπιτροπῶν, τὰ τῆς λειτουργίας αὐτῶν, ἡ προθεσμία τῆς ἀσκήσεως τῶν ἐνδίκων μέσων, τὰ τῶν παραβόλων καὶ πᾶσα ἀναγκαία λεπτομέρεια καθορίζονται διὰ Βασ. Διατάγματος.

Αἱ ἀποφάσεις τῶν δευτεροβαθμίων ἐπιτροπῶν, αἵτινες εἶναι ὀριστικαὶ καὶ ἀνέκκλητοι, ὑπόκεινται εἰς αἴτησιν ἀναίρεσεως ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

3. Προκειμένου περὶ διαφορῶν ἀφορωσῶν συνδέσμους καὶ φορολογουμένους αὐτῶν ἢ ἐνοικιαστὰς καὶ φορολογουμένους ἀρμόδιαι ἐπιτροπαὶ διὰ τὴν ἐπίλυσιν αὐτῶν καθίστανται αἱ τῆς ἑδρας τοῦ συνδέσμου.

4. Αἱ προσφυγαὶ ἐνώπιον τῶν πρωτοβαθμίων ἐπιτροπῶν δὲν γίνονται δεκταὶ πρὸς συζήτησιν ἂν προηγουμένως δὲν ἔχῃ κατατεθῇ εἰς τὸ ταμεῖον τὸ ἐν τέταρτον τοῦ ποσοῦ, εἰς ὃ ἀφορᾷ ἡ προσφυγή. Ἄν ἡ προσφυγή ἀφορᾷ εἰς ἀμφισβήτησιν ὁλοκλήρου τοῦ ἐν τῷ καταλόγῳ ἐγγραφέντος ποσοῦ, συνεπεῖχ προφανοῦς σφάλματος, αὕτη συζητεῖται καὶ ἄνευ καταβολῆς τοῦ ἐνὸς τετάρτου. Μὴ διαπιστωθέντος σφάλματος περὶ τὴν ἐγγραφὴν, ἡ ἐπιτροπὴ δὲν δύναται νὰ ἀποφασίσῃ περὶ μειώσεως τοῦ ποσοῦ τῆς ἐγγραφῆς.

5. Αἱ ἐφέσεις κατ' ἀποφάσεων τῶν πρωτοβαθμίων ἐπιτροπῶν δὲν γίνονται δεκταὶ πρὸς συζήτησιν ἂν προηγουμένως δὲν κατατεθῇ εἰς τὸ ταμεῖον τὸ ἐν τρίτον τοῦ ποσοῦ

εἰς ὃ ἀφορᾷ ἡ ἐφεσις. Εἰς τὸ ποσὸν τοῦτο συνυπολογίζεται καὶ τὸ κατὰ τὴν προσφυγὴν κατατεθέν.

6. Αἱ προσφυγαὶ καὶ ἐφέσεις ἀπαλλάσσονται παντὸς τέλους ὑπὲρ τρίτων.

7. Τὰ τῆς ἀποζημιώσεως τῶν μελῶν καὶ γραμματέων τῶν ἐπιτροπῶν ὀρίζονται δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν.

"Αρθρον 57.

Ὅσῳκίς διὰ τὴν βεβαίωσιν φόρων, τελῶν καὶ δικαιωμάτων ἀπαιτεῖται ἡ ὑπὸ τοῦ φορολογουμένου ὑποβολὴ αἰτήσεως ἢ δηλώσεως ἢ ἡ ἐκπλήρωσις ἄλλων νομίμως ἐπιτασσομένων ὑποχρεώσεων, ὃ δὲ φορολογούμενος δὲν ὑποβάλλει αἴτησιν ἢ δηλώσιν ἢ ὑποβάλλει ταύτας ἐκπροθέσμως ἢ δὲν ἐκπληροῖ τὰς νομίμως ἐπιβαλλομένας αὐτῷ λοιπὰς ὑποχρεώσεις, ὑπόκειται εἰς πρόστιμον μέχρι πεντήκοντα τοῖς ἑκατὸν τοῦ ποσοῦ εἰς ὃ ἀφορᾷ ἡ παράβασις, προκειμένου δὲ περὶ ἀνείλικρινοῦς δηλώσεως εἰς πρόστιμον ποσοῦ ἴσου πρὸς τὸ μὴ δηλωθέν.

Ἡ βεβαίωσις τῆς παραβάσεως γίνεται ὑπὸ τῶν ἐντεταλμένων ὀργάνων, συντασσόμενης σχετικῆς ἐκθέσεως.

Τὸ πρόστιμον ἐπιβάλλεται ὑποχρεωτικῶς δι' ἡτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ δημάρχου ἢ προέδρου κοινότητος καὶ εἰσπράττεται ὡς καὶ τὰ λοιπὰ ἔσοδα.

Ὁ καθ' οὗ τὸ πρόστιμον δικαιοῦται νὰ προσφύγῃ ἐνώπιον τῶν ἐπιτροπῶν τοῦ ἄρθρου 56.

"Αρθρον 58.

1. Ἡ ἐντὸς τῶν νομίμων προθεσμιῶν βεβαίωσις φόρων, τελῶν, δικαιωμάτων, εἰσφορῶν καὶ ἀντιτίμου προσωπικῆς ἐργασίας καὶ ἡ ἀποστολὴ τῶν βεβαιωτικῶν τίτλων εἰς τὸν ἀρμόδιον ταμίαν πρὸς εἰσπράξιν εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὰς δημοτικὰς καὶ κοινοτικὰς ἀρχὰς καὶ τὰς τεταγμένας πρὸς τοῦτο ἐπιτροπὰς, τὰ μέλη τῶν ὁποίων καθίστανται ὑπεύθυνα ἀλληλεγγῶς καὶ ἀδιαίρετως διὰ τὴν ἀποκατάστασιν πάσης ζημίας ἐπελθούσης εἰς τὸν δῆμον ἢ κοινότητα.

Τὸν καταλογισμόν ἀποφασίζει ὁ νομάρχης, ὅστις ὑποχρεοῦται νὰ ἐπιλαμβάνεται οἰκοθεν ἢ τῇ καταγγελίᾳ παντὸς δημότου.

Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου ἐπιτρέπεται ἐφεσις ἐνώπιον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως ταύτης.

2. Ἡ μὴ ἐκπλήρωσις τῶν ἀνωτέρω ὑπὸ τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἀρχόντων συνιστᾷ βαρεῖαν παράβασιν καθήκοντος καὶ ἐπισύρει τὴν κατ' αὐτῶν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 130 καὶ 132 τοῦ δημοτικοῦ καὶ κοινοτικοῦ κώδικος.

Δ'. Εἰσπράξεις.

"Αρθρον 59.

Ἀπαγορεύεται ἡ μετὰ φόρον, τελῶν ἢ δικαιωμάτων τῶν ὁργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως συνεισπράξεις οἰουδήποτε ἑτέρου ὑπὲρ τρίτου φόρου, τέλους, δικαιώματος ἢ εἰσφορᾶς ἢ ἡ κατ' οἰονδήποτε τρόπον ἐπιβάρυνσις τῶν ἐσόδων τῶν δήμων ἢ κοινοτήτων ἢ τῶν ἐπιχειρήσεων αὐτῶν ὑπὲρ οἰουδήποτε τρίτου.

"Αρθρον 60.

Ὁ χρόνος τῆς παραγραφῆς τῶν ἀξιώσεων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων εἶναι εἴκοσιν ἐτῶν. Κατ' ἐξαίρεσιν τῶν προερχομένων ἐκ φόρων ἐν γένει, τελῶν καὶ δικαιωμάτων ἐπτά ἐτῶν.

"Αρθρον 61.

Αἱ κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὑφιστάμεναι συμβάσεις ἐνοικιάσεως φόρων, τελῶν καὶ δικαιωμάτων διατηροῦνται μέχρι λήξεως τοῦ χρόνου δι' ὃν αὐταὶ συνήφθησαν διεπόμεναι ὑπὸ τῶν διατάξεων, αἵτινες ἰσχύουν κατὰ τὸν χρόνον τῆς συνάψεως αὐτῶν.

"Άρθρον 62.

1. Αί υπό τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ταμιῶν ὡς καὶ τῶν κατ' ἐντολὴν τούτων ἐνεργούντων εἰσπράξεις ἐσόδων ἐκδιδόμεναι ἐξοφλητικαὶ ἀποδείξεις (διπλότυπα ἢ γραμματίαι εἰσπράξεως), δὲν ὑπόκεινται εἰς τέλος χαρτοσήμου.

2. Διὰ τὴν ἐξόφλησιν χρηματικῶν ἐνταλμάτων ἢ γραμματίων τρεχουσίων λογαριασμῶν δι' ἀπόδοσιν δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν φόρων ἢ ἐπιχορηγήσεων οἱ δῆμοι καὶ αἱ κοινότητες ἀπαλλάσσονται τῆς πληρωμῆς ἀναλογικοῦ τέλους χαρτοσήμου.

"Άρθρον 63.

1. Τὰ πρὸς τοὺς δῆμους καὶ κοινότητας χρέη ὑπόκεινται εἰς προσαύξησιν λόγῳ ἐκπροθέσμου καταβολῆς, ἥτις λογίζεται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ τετάρτου ἀπὸ τῆς βεβαιώσεως μηνός. Ἡ προσαύξησης ὑπολογίζεται εἰς δύο τοῖς ἑκατὸν δι' ἑκάστον τῶν ἐξ πρώτων μηνῶν καθυστερήσεως καὶ εἰς τρία τοῖς ἑκατὸν δι' ἑκάστον ἐπόμενον μῆνα, μὴ δυναμένη νὰ ὑπερβῇ τὰ πενήτηκοντα τοῖς ἑκατὸν τοῦ κυρίου χρέους.

Ἐπὶ χρεῶν καταβαλλομένων εἰς δόσεις ἢ προσαύξεις ἐκπροθέσμου καταβολῆς ἀρχεται ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας πληρωμῆς ἐκάστης δόσεως, ἐκτὸς ἂν ἡ βεβαιώσις ἐνεργηθῇ μετὰ τὴν πάροδον τῆς πρὸς πληρωμὴν προθεσμίας, ὁπότε ἡ προσαύξησης τῶν ληξιπροθέσμων δόσεων ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ τρίτου ἀπὸ τῆς βεβαιώσεως μηνός.

Κατὰ τὴν ἐκάστοτε εἰσπραξίν τῶν ἐσόδων εἰσπράττεται ὑποχρεωτικῶς καὶ ἡ ἐπὶ τοῦ καταβαλλομένου ποσοῦ τοῦ χρέους ἀναλογούσα προσαύξησης λόγῳ ἐκπροθέσμου καταβολῆς.

2. Οἱ φορολογούμενοι λαμβάνουν γνῶσιν τοῦ χρέους αὐτῶν δι' ἀτομικῆς εἰδοποιήσεως ἐπιδιδομένης αὐτοῖς ἐντὸς μηνός ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν οἱ φορολογικοὶ κατάλογοι ἢ τὰ ἐξ ἄλλης αἰτίας χρέη ἐβεβαιώθησαν ὀριστικῶς.

"Άρθρον 64.

Ἡ κράτησις ἐπὶ τῶν εἰσπραττομένων δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἐσόδων πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ἐν γένει δαπανῶν τῆς διεξαγωγῆς τῆς ταμιακῆς ὑπηρεσίας τῶν δῆμων καὶ κοινοτήτων ὀρίζεται διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Ἑσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν εἰς ποσοστὰ ἐπὶ τῶν εἰσπραττομένων, μὴ ὑπολογιζομένων τῶν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν ἀποδιδομένων ἐσόδων ὡς καὶ τῶν δανείων.

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ΤΕΛΙΚΑΙ ΚΑΙ ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Α'. ΤΕΛΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

"Άρθρον 65.

"Οπου εἰς τὸ παρὸν Νομ. Διάταγμα ἀναγράφεται ἡ λέξις «συμβούλιον» νοεῖται τὸ δημοτικὸν ἢ κοινοτικὸν συμβούλιον ἢ τὸ συμβούλιον τοῦ συνδέσμου κοινότητων.

Ἀπαλλαγαι.

"Άρθρον 66.

Ἀπαλλάσσονται παντὸς δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ φόρου, τέλους καὶ δικαιώματος :

α) τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον καὶ οἱ ὀργανισμοὶ τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως,

β) ἡ περιουσία τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας,

γ) οἱ Ἱεροὶ Ναοί, καὶ

δ) οἱ δυνάμει συμβάσεων μετὰ τοῦ δημοσίου τυχόντες φορολογικῶν ἀπαλλαγῶν, ἐφ' ὅσον αὗται ἐκυρώθησαν διὰ νόμου καὶ ἀναφέρεται ἐν αὐταῖς ρητῶς ἡ ἀπαλλαγή ἐκ τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν φόρων, τελῶν καὶ δικαιωμάτων.

Ἐκτακτος ἐνίσχυσις κοινότητων διὰ δανεισμοῦ.

"Άρθρον 67.

1. Πρὸς ἐνίσχυσιν κοινότητων δι' ἐκτέλεσιν ἔργων κοινῆς ὠφελείας συνιστᾶται παρὰ τῷ ταμεῖῳ παρακαταθηκῶν

καὶ δανείων ἐντοκος λογαριασμὸς ὑπὸ τὸν τίτλον «Κεφάλαια πρὸς ἐνίσχυσιν κοινότητων δι' ἔργα κοινῆς ὠφελείας ἀρθρου 67 Νομ. Διατάγματος . . . ».

2. Πόροι τοῦ λογαριασμοῦ εἶναι :

α) κράτησις δύο τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῶν ἐτησίων ἐσόδων ἐκ φόρων τελῶν, δικαιωμάτων καὶ εἰσφορῶν, τῶν ὁποίων αἱ εἰσπράξεις κατατίθενται εἰς κοινὸν λογαριασμὸν πρὸς διανομὴν εἰς τοὺς δῆμους καὶ κοινότητας.

Ἡ κράτησις αὕτη ἐνεργεῖται μέχρι τοῦ τέλους τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1957-58.

β) τὸ ἐκ τῆς δευτέρας κατανομῆς τοῦ προσθέτου δημοσίου φόρου ἐπὶ τῆς καταναλώσεως καπνοῦ περικοπτόμενον ἔσοδον τῶν δῆμων καὶ κοινότητων,

γ) οἱ τόκοι ἐκ καταθέσεων, περὶ ὧν τὸ ἀρθρον 69.

3. Ἡ διάθεσις τῶν κεφαλαίων τοῦ λογαριασμοῦ γίνεται ἐπὶ ἀτόκῳ δανείῳ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν εἰς κοινότητα, τῶν ὁποίων ἡ ἐνίσχυσις εἶναι ἀναγκαία διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων κοινῆς ὠφελείας, προτιμωμένων τῶν τοιούτων ὑδρεύσεως.

Διὰ τὴν χορήγησιν τοῦ δανείου ἀπαιτεῖται ἀπόφασις τοῦ συμβουλίου, μελέτη ἐκτελέσεως τοῦ ἔργου καὶ πρότασις τοῦ νομάρχου.

Ἡ ἐξόφλησις τοῦ δανείου γίνεται ἐντὸς τριετίας δι' ἰσοπῶσων ἐτησίων δόσεων, αἵτινες θεωροῦνται ὑποχρεωτικαὶ δαπάναι. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ἑσωτερικῶν πρὸς ἐξόφλησιν τῶν δόσεων ὅπως παρακρατῇ ἰσόποσα ἐκ τῶν ἀναλογούντων εἰς τὴν κοινότητα ἐσόδων τῶν κοινῶν λογαριασμῶν.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν ὀρίζεται ὁ τρόπος τῆς διαθέσεως τοῦ δανείου καὶ πᾶσα ἀναγκαία λεπτομέρεια ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος ἀρθρου.

Λογαριασμὸς πρὸς τεχνικὸν ἐξοπλισμὸν.

"Άρθρον 68.

Διὰ τὴν προμήθειαν, συντήρησιν καὶ λειτουργίαν μηχανημάτων ἀναγκαιούντων εἰς τοὺς δῆμους καὶ κοινότητας πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργων ἐνεργεῖται κράτησις δύο τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῶν ἐτησίων ἐσόδων τῶν δῆμων καὶ κοινότητων ἐκ φόρων, τελῶν καὶ εἰσφορῶν τῶν ὁποίων αἱ εἰσπράξεις κατατίθενται εἰς κοινὸν λογαριασμὸν πρὸς διανομὴν καὶ ἡμισυ τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἐσόδων, πλὴν δανείων.

Τὸ ἔσοδον ἐκ τῆς κρατήσεως ταύτης κατατίθεται εἰς ἐντοκον λογαριασμὸν παρὰ τῷ ταμεῖῳ παρακαταθηκῶν καὶ δανείων ὑπὸ τὸν τίτλον «Κεφάλαια πρὸς τεχνικὸν ἐξοπλισμὸν δῆμων καὶ κοινότητων ἀρθρου 68 Νομ. Διατάγματος . . . ».

Ἡ προμήθεια τῶν μηχανημάτων τούτων ἐνεργεῖται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων περὶ προμηθειῶν τοῦ δημοσίου τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν ἐντος ἀρμοδίου ὅπως ἀποφαίνεται περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς προμηθείας.

Ὁ τρόπος τῆς λειτουργίας, συντηρήσεως καὶ διαθέσεως τῶν μηχανημάτων καὶ ἡ καταβολὴ τῶν ἀναγκαιουσῶν δαπανῶν ρυθμίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν μὴ δεσμευομένου ἐκ τῶν κειμένων διατάξεων.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἑσωτερικῶν δικαιούται νὰ συνάπτῃ δάνεια διὰ τὴν προμήθειαν τῶν ἀνωτέρω μηχανημάτων ἐκχωρῶν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὸ ὡς ἄνω ἔσοδον πρὸς ἐξυπηρέτησιν αὐτῶν.

Κατάθεσις χρηματικῶν ὑπολοίπων

δῆμων καὶ κοινότητων.

"Άρθρον 69.

Τὸ χρηματικὸν ὑπόλοιπον τῶν δῆμων καὶ κοινότητων τῶν ὁποίων ἡ διαχείρισις τῶν ἐσόδων ἔχει ἀνατεθῇ εἰς τὸ ταμεῖον παρακαταθηκῶν καὶ δανείων, κατατίθεται ἐντόκῳ,

ἢ ἀτόκως παρ' αὐτῷ κατὰ τὰ δι' ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Ἑσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν ὀριζόμενα.

Κυρώσεις κατὰ παραβατῶν διαθέσεως χρημάτων λογαριασμῶν.

Ἄρθρον 70.

1. Εἰς ἃς περιπτώσεις ὑπὸ τοῦ παρόντος Νομ. Διατάγματος προβλέπεται ἡ διάθεσις ἐσόδων ἐκ φόρων, τελῶν, δικαιωμάτων ἢ εἰσφορῶν πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργων ἢ δι' ἄλλους εἰδικούς σκοποὺς ὑποχρεοῦνται οἱ ἐκτελοῦντες τὴν ταμιακὴν ὑπηρεσίαν τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων ὅπως καταθέτουν εἰς τὸ ταμεῖον παρακαταθηκῶν καὶ δανείων τὰ ἀνωτέρω ἔσοδα, τὰ ὅποια ἀναλαμβάνουν διὰ τὴν ἐξόφλησιν χρηματικῶν ἐνταλμάτων ἐκδοθέντων πρὸς πληρωμὴν δαπάνης εἰς ἐκτέλεσιν ἔργου ἢ τοῦ εἰδικοῦ σκοποῦ.

2. Οἱ παραβαίνοντες τὰ ἀνωτέρω ταμίαι διώκονται πειθαρχικῶς καὶ ποινικῶς ἐπὶ παραβάσει καθήκοντος, καταλογίζεται δὲ εἰς βάρος των, δι' ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου, πᾶσα δι' οἰκονομικῶν αἰτίαν γενομένη ἀνάληψις χρημάτων ἐκ τοῦ ἐσόδου τούτου.

3. Τὰς αὐτὰς εὐθύναις ὑπέχουν δήμαρχοι, πρόεδροι κοινοτήτων ἢ πρόεδροι συνδέσμων κοινοτήτων καὶ οἱ ὑπεύθυνοι τοῦ δήμου, κοινότητος ἢ συνδέσμου ὑπάλληλοι, οἵτινες διὰ πράξεων ἢ διαταγῶν των ἤθελον μεταβάλλει τὸν σκοπὸν τῆς διαθέσεως τῶν ὡς ἀνω ἐσόδων.

Εἰδικὴ διάθεσις ἐσόδων.

Ἄρθρον 71.

1. Τὰ ἐκ τῶν ἐσόδων τῶν ἀρθρῶν 23, 32 καὶ 40 ἐκτελεστέα ἔργα καὶ ἀπαλλοτριώσεις πρὸς ἐφαρμογὴν ἐγκριμένου σχεδίου πόλεως συμπεριλαμβάνονται εἰς τὸ τεχνικὸν πρόγραμμα, τὸ προβλεπόμενον ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 205 τοῦ δημοτικοῦ καὶ κοινοτικοῦ κώδικος.

2. Ἐπὶ τοῦ μέρους τοῦ προγράμματος τοῦ ἀναφερομένου εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ σχεδίου πόλεως ἀποφαίνεται ὁ νομάρχης μετὰ γνώμην τοῦ κατὰ τόπους συμβουλίου δημοσίων ἔργων περὶ τῆς σκοπιμότητος καὶ τῆς σειρᾶς προτεραιότητος τῶν ἐκτελεστέων ἔργων καὶ ἀπαλλοτριώσεων.

3. Ἄν δὲν ὑφίσταται ἀνάγκη ἀπαλλοτριώσεων ἢ ἐκτέλεσεως ἔργων διὰ τὴν ἐφαρμογὴν σχεδίου πόλεως, τὰ ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀρθρῶν ἔσοδα διατίθενται διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἄλλων ἔργων κοινῆς ὠφελείας κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ συμβουλίου ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ νομάρχου, μετὰ γνώμην τοῦ κατὰ τόπους συμβουλίου δημοσίων ἔργων.

4. Ἄν δὲν ὑφίσταται ἢ δὲν λειτουργῇ συμβούλιον δημοσίων ἔργων, ὁ νομάρχης ἀποφαίνεται μετὰ γνώμην τοῦ προϊσταμένου τοῦ γραφείου νομομηχανικοῦ.

Εὐθύνῃ ἐν περιπτώσει μεταβιβάσεως ἀκινήτου.

Ἄρθρον 72.

Ἐν περιπτώσει μεταβιβάσεως τοῦ ἀκινήτου ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὑπελογίσθησαν οἱ φόροι α) ἐπὶ τῶν ἀκαλύπτων οἰκοπέδων καὶ β) ἐπεκτάσεως σχεδίου πόλεως διὰ τὰ ὀφειλόμενα ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης εὐθύνεται ἀλληλεγγύως καὶ ἀδαιρέτως καὶ ὁ ἐκάστοτε ἰδιοκτήτης.

Ἀπαλλοτριώσεις δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν κτημάτων

Ἄρθρον 73.

Ἡ ἀπαλλοτριώσεις, δέσμευσις ἢ οἰοσδήποτε περιορισμὸς τῆς διοικήσεως, διαχειρίσεως καὶ διαθέσεως δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν κτημάτων, ἔργων ὑπηρεσιῶν καὶ ὑδάτων ἀρδύσεως ἢ ὑδρεύσεως δὲν ἐπιτρέπεται ἄνευ προηγουμένης γνωματεύσεως τοῦ συμβουλίου.

Ἀπαγόρευσις διοικητικῆς ἐκτελέσεως.

Ἄρθρον 74.

Ἀπαγορεύεται ἡ εἰς βάρος τῆς περιουσίας τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων διοικητικὴ ἐκτέλεσις.

Διάθεσις προϊόντων ἐπιχειρήσεων.

Ἄρθρον 75.

1. Αἱ τιμαὶ πωλήσεως τῶν προϊόντων τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἐπιχειρήσεων καὶ τὸ ὀφειλόμενον ἀντάλλαγμα παρὰ τῶν ποιουμένων χρῆσιν τῶν ἔργων τῶν ἐπιχειρήσεων ἢ τῶν προσφερομένων παρ' αὐτῶν ὑπηρεσιῶν ὀρίζονται ὑπὸ τοῦ συμβουλίου.

Ἡ διάθεσις τῶν προϊόντων ἢ ἡ χρῆσις τῶν ἔργων ἢ ὑπηρεσιῶν ρυθμίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ συμβουλίου.

2. Ὁ τρόπος βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τοῦ καθορισθέντος δι' ἐκάστην περίπτωσιν τιμολογίου ρυθμίζεται διὰ κανονισμοῦ ὑποκειμένου εἰς τὴν ἐγκρίσιν τοῦ νομάρχου. Διὰ τοῦ κανονισμοῦ ἐπιτρέπεται, ὅπως ὁ τρόπος βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως εἶναι διάφορος τοῦ ὑπὸ τῶν ἐν ἰσχύϊ διατάξεων καθοριζομένου. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος δὲν ἐφαρμόζονται προκειμένου περὶ καθορισμοῦ τῆς τιμῆς τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος καὶ ἀερίοφωτος, ἥτις ὀρίζεται κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις.

Εἰδικαὶ φορολογίαι Δωδεκανήσου.

Ἄρθρον 76.

Διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ οἱ ὑπὲρ τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Δωδεκανήσου εἰσπραττόμενοι φόροι, τέλη καὶ δικαιώματα περὶ ὧν δὲν προβλέπει τὸ παρὸν Ν.Δ., οἵτινες ἐπιτρέπεται νὰ καταργηθοῦν διὰ Βασ. Διαταγμάτων ἐκδιδομένων τῇ προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἑσωτερικῶν.

Ταμιακὴ ὑπηρεσία ἐνώσεων δήμων καὶ κοινοτήτων.

Ἄρθρον 77.

Ἡ ταμιακὴ ὑπηρεσία καὶ ἡ διαχείρισις τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς κεντρικῆς ἐνώσεως καὶ τῶν τοπικῶν ἐνώσεων δήμων καὶ κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ ταμεῖου παρακαταθηκῶν καὶ δανείων, παρ' ᾧ κηρατίζονται ἐφεξῆς τὰ ὑπὲρ τούτων ἔσοδα.

Ὁ τρόπος διεξαγωγῆς τῆς διαχειρίσεως καὶ κινήσεως τῶν λογαριασμῶν τῶν ἐνώσεων ὀρίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν.

Καταργούμεναι καὶ διατηρούμεναι διατάξεις.

Ἄρθρον 78.

1. Πᾶσα διάταξις γενικὴ ἢ εἰδικὴ ρυθμίζουσα τὰ διὰ τοῦ παρόντος διεπόμενα θέματα καταργεῖται.

2. Διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ :

α) ὁ νόμος 3864]1926 «περὶ κυρώσεως τοῦ Ν.Δ. τῆς 21-4-1926 περὶ συστάσεως συνδέσμου κοινοτήτων Δοξάτου»,

β') ὁ νόμος 3866]1929 «περὶ κυρώσεως τοῦ Ν.Δ. τῆς 13 Νοεμβρίου 1927 «περὶ κυρώσεως τοῦ Ν.Δ. τῆς 21 Ἀπριλίου 1926, »περὶ συστάσεως συνδέσμου κοινοτήτων Θάσου καὶ

γ) τὰ ἀρθρα 1 καὶ 2 τοῦ Ν.Δ. 2175]1952 «περὶ τῶν διοικητικῶν ὁρίων τῶν κοινοτήτων τῶν ἐπὶ τῶν νήσων Ρόδου καὶ Κῶ κλπ.».

Ἄρθρον 79.

1. Διὰ Βασ. Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν καθορίζεται πᾶσα πρὸς ἐκτέλεσιν διατάξεων τοῦ παρόντος ἀναγκαία λεπτομέρεια.

2. Μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος προβλεπόμενων Βασ. Διαταγμάτων ἐφαρμόζονται τὰ πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν προϋφισταμένων ἀντιστοιχῶν διατάξεων ἐκδεδωμένα, ἐφ' ὅσον τὸ περιεχόμενον αὐτῶν δὲν ἀντιβαίνει εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 80.

Εἰς τὸν νόμον 2234]1952 «περὶ τῆς δημοτικῆς ἐπιχειρήσεως φωταερίου Ἀθηνῶν» ἐπέρχονται αἱ ἐπόμεναι τροποποιήσεις :

α) Εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἀρθροῦ 1 προστίθεται ἐδάφιον ἔχον οὕτω :

«Εἰς ταύτην ἀνήκει κατ' ἀποκλειστικὸν προνόμιον καὶ ἡ πρὸς κατανάλωσιν ἐντὸς τῆς ὥς ἂνω περιφέρειας διάθεσις καὶ ἐμπορία παντὸς ἐν γένει καυσίμου ἀερίου ἢ ἀερίου εἰς ὑγρὰν ὑπὸ πίεσιν κατάστασιν. Δι' ἀποφάσεως τῷ Συμβουλίου Ἐκμεταλλεύσεως τῆς Δημοτικῆς Ἐπιχειρήσεως Φωταερίου Ἀθηνῶν καὶ ὑπὸ ὅρους ἐκάστοτε καθοριζομένους ὑπ' αὐτοῦ δύναται νὰ ἐπιτρέπεται εἰς τρίτους ἡ διάθεσις καὶ ἐμπορία τῶν ὥς ἂνω ἐτέρων καυσίμων ἀερίων πλὴν τοῦ φωταερίου. Ἡ ἀπόφασις αὕτη χρήζει ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν».

β') Εἰς τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 10 προστίθεται δεύτερον ἐδάφιον, ἔχον οὕτω :

«Εἰς τὸ προσωπικὸν τοῦτο αἱ λόγῳ καταγγελίας τῆς συμβάσεως ἐργασίας ἀποζημιώσεις δύναται νὰ καταβάλλωνται τμηματικῶς εἰς τρεῖς κατ' ἀνώτατον ὅριον πενταμήνου δόσεις ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς καταγγελίας».

γ') Τὸ ἐδάφιον 6 τοῦ στοιχείου Γ' τοῦ ἄρθρου 7 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«Καθορίζει τὰ ἔξοδα κινήσεως τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου ἐκμεταλλεύσεως καὶ τῶν ἐλεγκτῶν, τῆς περὶ τούτου ἀποφάσεώς του ὑποκειμένης εἰς τὴν ἐγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν, δυναμένου καὶ νὰ μεταρρυθμίζῃ ταύτην».

Ἄρθρον 81.

1. Βεβαίωμένης ὑπὸ τοῦ νομάρχου ἐλλείψεως προσώπων ἔχοντων τὰ διὰ τὴν πρόσληψιν των ὡς προσωρινῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν εἰσπρακτόρων γραμματικὰ προσόντα καὶ ἡλικίαν ἐπιτρέπεται ἡ πρόσληψις καὶ μὴ κεκτημένων τοιαῦτα.

2. Πρόσληψις προσωρινῶν εἰσπρακτόρων ἐπιτρέπεται καὶ εἰς δήμους ἔχοντας ἰδίαν ταμιακὴν ὑπηρεσίαν, τῇ προτάσει τοῦ δημοτικοῦ ταμίου.

3. Ἐπιτρέπεται, δι' ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου ἡ διατήρησις τῶν ὑπηρετούντων προσωρινῶν εἰσπρακτόρων, ἐφ' ὅσον οὗτοι ἐκτελοῦν εὐδοκίμως τὰ καθήκοντά των καὶ ὑπάγονται εἰς τὴν ὑπὸ τῶν νόμων 751]1948 καὶ 1836]1951 παρεχομένην προστασίαν.

Ἄρθρον 82.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 32 τοῦ Νόμου 1726]1951 «περὶ κώδικος καταστάσεως τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ὑπαλλήλων» ἐξακολουθοῦν ἰσχύουσαι. Αὗται θεωροῦνται ὡς μηδέποτε καταργηθεῖσαι.

Τελικὴ διάταξις

Ἄρθρον 83.

1. Δασικαὶ συνεταιρισμοὶ δύναται νὰ ἀναδεικνύωνται μισθωταὶ καρπώσεως κοινοτικῶν δασῶν ἐπὶ μισθώματι ἡλκτωμένῳ κατὰ 10 0)0 τοῦ ἐπιτευχθέντος τοιοῦτου, κατὰ τὴν διεξαχθεῖσαν, πρὸς ἐκμίσθωσιν τῶν δασῶν τούτων, δημοπρασίαν, ἐφ' ὅσον ὅλα τὰ μέλη τοῦ συνεταιρισμοῦ εἶναι κάτοικοι τῆς κοινότητος εἰς ἣν ἀνήκουν τὰ δάση καὶ ἀποφασίσαι περὶ τούτου τὸ συμβούλιον. Ἡ ἀπόφασις αὕτη χρήζει τῆς ἐγκρίσεως τοῦ νομάρχου.

2. Δι' ἀποφάσεως τοῦ συμβουλίου δύναται νὰ ἐπιτραπῇ εἰς κατοίκους τῆς κοινότητος ὑλοτόμους ἢ μικροεπαγγελματίας ἢ μικροβιοτέχνους ἢ ἄνευ δημοπρασίας καὶ ἐπὶ καταβολῇ μισθώματος λῆψις ἐκ δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν δασῶν ξυλείας μέχρι 5 κ. μέτρων καὶ ἐφ' ὅσον ἐν συνόλῳ ἡ λῆψις αὕτη δὲν ὑπερβαίνει τὸ ἐτήσιον λῆμμα τὸ καθορισθὲν ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας δασικῆς ὑπηρεσίας. Ἡ καταβολὴ τοῦ μισθώματος ὁρίζεται ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 854]1946 «περὶ τροποποιήσεως τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου «περὶ δασικῶν συνεταιρισμῶν».

3. Διὰ τοὺς δασικοὺς συνεταιρισμοὺς τῶν παραμεθωρίων κοινότητων, ὡς αὗται καθορίζονται ὑπὸ τῆς κειμένης νομοθεσίας, ἔχουν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ἀν. Νόμου 854]1946 «περὶ τροποποιήσεως τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου «περὶ δασικῶν συνεταιρισμῶν κλπ.».

4. Ἐν ταῖς ὡς ἂνω περιπτώσεσιν ἀπαγορεύεται ρητῶς ἡ ἐκχώρησις ὑφ' οἰανδήποτε μορφήν τοῦ δικαιώματος, ἐπὶ ποινῇ προστίμου ἴσου πρὸς τὸ δεκαπλάσιον τῆς ἀξίας τοῦ λήμματος ἢ φυλακίσεως μέχρι 2 ἐτῶν ἢ καὶ ἀμφοτέρων. Πᾶσα τοιαύτη ἐκχώρησις θεωρεῖται αὐτοδικαίως ἄκυρος.

Ἄρθρον 84.

Δι' ἡτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου ἐκδιδομένης μετὰ γνώμης τοῦ συμβουλίου δύναται ἕνεκα ἐξαιρετικῶν λόγων νὰ ὁρίζεται ἡ εἰς δόσεις ἐξόφλησις χρεῶν πρὸς δήμους καὶ κοινότητας.

Αἱ χρονολογίαι καταβολῆς τῶν δόσεων δὲν δύναται νὰ ὁρίζονται πέραν τοῦ τέλους τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει τοῦ πρώτου ἐξαμήνου τοῦ ἐπομένου τῆς βεβαιώσεως τοῦ χρέους οἰκονομικοῦ ἔτους.

Β'. ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρον 85.

1. Κυροῦνται αἱ ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν, δυνάμει τῶν ὁποίων ἡ τρίμηνος προθεσμία τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν.Δ. 2585]1953 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Α.Ν. 1910]1951 «περὶ τῶν προσόδων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων», παρετάθη μέχρι τῆς 15ης Ἰανουαρίου 1954. Ἡ προθεσμία αὕτη παρατείνεται μέχρι 30ης Νοεμβρίου 1954.

2. Ὁφείλεται ἀμέσων ἐράνων πρὸς τοὺς δήμους καὶ κοινότητας, ἐπιβληθέντων ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἄρθρων 337-341 τοῦ προὐχούσαντος κώδικος τῆς περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων νομοθεσίας καὶ βεβαιωθέντων μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ νέου Συντάγματος ἀπαλλάσσονται τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 62 τοῦ Α.Ν. 1910]1951 ὁριζομένων προσαυξήσεων, ἐφ' ὅσον κατέβαλον τὰς ὀφειλά των μέχρι τῆς 31ης Ἰουλίου 1954.

Ἄρθρον 86.

Ἀπαιτήσεις κατὰ δήμων καὶ κοινοτήτων διὰ φόρους εἰσπραχθέντας κατ' ἐφαρμογὴν τῶν ἄρθρων 22-24 τοῦ Α.Ν. 1910]1951, ἅτινα κατηργήθησαν ὑπὸ τῶν διατάξεων τῆς παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ Ν.Δ. 2585]1953, θεωροῦνται παραγεγραμμένοι.

Ἄρθρον 87.

Τὰ εἰς τὸν δήμον Ζακυνθίων ἀναλογοῦντα ποσὰ ἐκ τῶν εἰσπραξέων τοῦ προσθέτου δημοτικοῦ φόρου ἐπὶ τῶν ἐξ ἁλλοδαπῆς εἰσαγομένων ἐμπορευμάτων, ἅτινα μέχρι τοῦδε ἀπεδίδοντο εἰς τὸν Ὀργανισμόν Δημοσίας Ἀντιλήψεως Ζακύνθου, ἀποδίδονται εἰς τὸν Δῆμον Ζακυνθίων.

Ἄρθρον 88.

Δῆμοι καὶ κοινότητες τῆς Θεσσαλίας καὶ Φθιώτιδος ὑποστάντες ἐκ τῶν σεισμῶν ζημίας ἀνερχομένας τοῦλάχιστον εἰς εἴκοσι τοῖς ἑκατὸν ἀπαλλάσσονται τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Ν.Δ. 2585]1953 ὁριζομένης εἰσφορᾶς ὑπὲρ τῶν σεισμοπλήκτων δήμων καὶ κοινοτήτων τῶν Ἰονίων Νήσων. Τὸ ποσοστὸν τῶν ζημιῶν βεβαιοῦται ἡτιολογημένως ὑπὸ τοῦ νομάρχου.

Ἄρθρον 89.

Εἰς τὸ ἄρθρον 84 τοῦ Α.Ν. 1910]1951, ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Νόμου 2264]1952, προστίθεται δεύτερα παράγραφος ἔχουσα οὕτω :

«2. Ἀντὶ τοῦ ὡς ἂνω δικαιώματος, κατόπιν αἰτήσεως τῶν ἰδιοκτητῶν τῆς ὡς ἂνω ἀγορᾶς καὶ μετ' ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου τοῦ Δήμου Ἀθηναίων καὶ ἐγκρισιν τοῦ νομάρχου, ἐφ' ὅσον βεβαιοῦνται καὶ εἰσπράττονται ὑπὸ τοῦ Δήμου τούτου τὰ διὰ τὴν δημοτικὴν ὁπωραγορὰν δικαιώματα καὶ τέλη τοῦ Δήμου Ἀθηναίων, δύναται ἐφεξῆς νὰ λειτουργῇ ἡ ἀγορὰ αὕτη, τοῦ Δήμου Ἀθηναίων ἀναλαμβάνοντος τὰ ἔξοδα συντηρήσεως καὶ καθαριότητος τῶν ὑπὸ χρῆσιν χώρων τῆς ἀγορᾶς διὰ διαθέσεως πρὸς τοῦτο τῶν 20 0)0 τῶν ἐσόδων τοῦ ἐν λόγῳ δικαιώματος, εἴτε ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ Δήμου, εἴτε μέσῳ τῶν ἐπαγγελματικῶν τῆς ἀγορᾶς κατὰ τὴν

περί τούτου συμφωνίαν τῶν δύο μερῶν. Ἐν περιπτώσει διαφορίας ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς διαθέσεως τὸ ζήτημα ρυθμίζεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑσωτερικῶν. Ὑπόχρεοι εἰς τὴν καταβολὴν τοῦ δικαιώματος τῆς παραγράφου 1 εἶναι οἱ ιδιοκτῆται, τῶν καταστημάτων.

Ἐφ' ὅσον ὁ Δῆμος Ἀθηναίων δὲν παρέχει, βάσει τῆς κειμένης νομοθεσίας, εἰς τὴν δημοτικὴν ἀγορὰν ἐπαγγελματικὴν στέγην εἰς πάντας τοὺς εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ὁδῶν Πειραιῶς-Ἑρμοῦ-Περσεφόνης-Ἀφαιάς ιδιωτικὴν ὁπωραγορὰν στεγαζομένους ἐπαγγελματίας καὶ εἰς ἴσον ἀριθμὸν καταστημάτων, ἡ ἀγορὰ αὕτη θὰ παραμείνῃ ἐν λειτουργίᾳ ὑπὸ τοὺς ὅρους τῆς προηγουμένης παραγράφου.

Τὸ βάσει τοῦ ἀρθροῦ 84 τοῦ Α. Ν. 1910]1951 βεβαιωθὲν δικαίωμα διὰ τὰ οἰκονομικὰ ἔτη 1951-1952 καὶ 1952-1953, ὡς καὶ τὸ βεβαιωθησόμενον διὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1953-1954 μειοῦται εἰς τὸ ἡμισυ, εἰσπραττόμενον εἰς τέσσαρας ἐξαμηνιαίας δόσεις ἀπαλλασσόμενον προσαυξήσεων λόγῳ ἐκπροθέσμου καταβολῆς. Τυχὸν καταβληθὲν ποσὸν δὲν ἐπιστρέφεται.»

Ἐκποίησης ἀστικῶν κτημάτων

Ἄρθρον 90.

1. Ἀστικά δημοτικά ἢ κοινοτικά οἰκόπεδα, κατεχόμενα αὐθαιρέτως ἀπὸ μιᾶς τοῦλάχιστον πενταετίας, ἐκποιοῦνται εἰς τοὺς κατόχους τῶν ἀπ' εὐθείας καὶ ἄνευ δημοπρασίας, δι' ἀποφάσεως τοῦ συμβουλίου, ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ νομάρχου, ἐπὶ καταβολῇ τιμήματος ὀριζομένου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 39 παρ. 3 τοῦ παρόντος καὶ ὑπὸ τὰς ἐπομένους προϋποθέσεις :

α) Χρησιμοποιοῦνται ὑπὸ τῶν κατόχων, τῶν δι' οἰκογενειακὴν ἢ ἐπαγγελματικὴν στέγασιν, β) οἱ κάτοχοι οὗτοι στεροῦνται ἐτέρου ἰδιοκτήτου ἀκινήτου καὶ γ) οἱ αὐτοὶ κάτοχοι τυγχάνουν μόνιμοι κάτοικοι τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος, ἐνθα τὸ κατεχόμενον ἀκίνητον πρὸ τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940.

Οἱ ἀνωτέρω κάτοχοι δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν ἀστικῶν κτημάτων ὑποχρεοῦνται ὅπως ὑποβάλουν ἐντὸς ἐξαμήνου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος αἴτησιν πρὸς τὸν ἰδιοκτήτην δῆμον ἢ κοινότητα, περὶ ἀπ' εὐθείας ἐξαγορᾶς τῶν παρ' αὐτῶν κατεχομένων κτημάτων.

Παρερχομένης τῆς ἐξαμήνου προθεσμίας οἱ κάτοχοι τῶν κτημάτων τούτων ἀπόλλυσι τὸ δικαίωμα τῆς ἀπ' εὐθείας καὶ ἄνευ δημοπρασίας ἀγορᾶς, τοῦ δήμου ἢ κοινότητος δικαιουμένου ὅπως μετὰ τὴν ἐκπνοὴν τῆς προθεσμίας ταύτης προβῇ εἰς τὴν συμφώνως πρὸς τὰς οἰκείας διατάξεις τοῦ δημοτικοῦ καὶ κοινοτικοῦ κώδικος ἐκποίησην τῶν κτημάτων τούτων.

Τὸ τίμημα τῶν οὕτω ἐκποιουμένων κτημάτων, καθοριζόμενον βάσει τῆς τρεχούσης κατὰ τὸν χρόνον τῆς πωλήσεως ἀξίας των, καταβάλλεται εἰς ἑξ ἑξαμηνιαίας

ἰσοπόσους δόσεις, μετὰ τὴν ἐξόφλησιν τῶν ὁποίων γίνεται ἡ μεταβίβασις τῆς κυριότητος.

Ἡ ἐναρξίς τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης παραγράφου ὀρίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν.

2. Ἐκτάσεις ἀνήκουσαι εἰς τὴν κοινότητα Γόννων διανεμηθεῖσαι κατὰ παρέκκλισιν τῶν κειμένων διατάξεων εἰς ἀπόρους κατοίκους τῆς κοινότητος πρὸς στέγασιν των παραχωροῦνται εἰς αὐτοὺς δι' ἀποφάσεως τοῦ συμβουλίου ἀπ' εὐθείας καὶ ἄνευ δημοπρασίας, ἐπὶ καταβολῇ τιμήματος καθορισθησομένου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 39 § 3 τοῦ παρόντος καὶ μετ' ἐγκρίσιν τοῦ νομάρχου.

3. Οἰκόπεδα ἀνήκοντα εἰς τὸν Δῆμον Σερρών, κατεχόμενα δὲ ἀπὸ δεκαετίας καὶ πλέον ὑπὸ τῶν τελευταίων πλειοδοτῶν ἐνεργηθεισῶν δημοπρασιῶν μεταβιβάζονται εἰς τοὺς ἐπὶ καταβολῇ τοῦ τετρακοσιαπλασίου τοῦ ποσοῦ εἰς ὃ ἐγένετο ἡ κατακύρωσις. Τυχὸν καταβληθὲν μέρος τοῦ τιμήματος ἐκπίπτει ἀνχλόγως.

Ἄρθρον 91

Ἐξαιρετικῶς διὰ τοὺς ὀφειλέτας χρεῶν ἐκ τοῦ τέλους κατὰ κλίνην ξενοδοχείου ὑπνοῦ τοῦ ἀρθροῦ 14 τοῦ Α. Νόμου 1910]51 τῶν σεισμοπλήκτων περιοχῶν δύνανται ὁ νομάρχης νὰ ὀρίσῃ τὴν εἰς δόσεις ἐξόφλησιν τῶν χρεῶν των μέχρι τέλους καὶ τοῦ ἐπομένου οἰκονομικοῦ ἔτους.

Ἄρθρον 92

Ὁφειλὰ ἐκ προσωπικῆς ἐργασίας καταλογισθεῖσαι πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νομ. Διατάγματος δύνανται δι' ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου νὰ μετατραποῦν εἰς παροχὴν προσωπικῆς ἐργασίας προσφερομένης τοῦ ἡμίσεος ταύτης κατὰ τὸ τρέχον οἰκονομικὸν ἔτος, τῆς ὑπολοίπου δὲ κατὰ τὸ ἐπόμενον.

Ἄρθρον 93.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν τῇ Β. Ἑλληνικῇ Πρεσβείᾳ Βέρωνς τῇ 6 Ὀκτωβρίου 1954

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΓΟΣ

Τ Α Μ Ε Λ Η

Θ. ΚΑΨΑΛΗΣ, ΚΑ. ΘΕΟΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Ι. ΝΙΚΟΛΙΤΣΑΣ, Α. ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, Π. ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΤΡΑΣ, Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ, Π. ΛΕΒΑΝΤΗΣ, Χ. ΣΟΛΟΜΩΝΙΔΗΣ, Γ. ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ, Σ. ΑΗΜΑΡΑΤΟΣ, Σ. ΓΕΩΡΓΟΥΤΑΝΗΣ, Β. ΒΡΑΧΝΟΣ, Α. ΕΥΤΑΞΙΑΣ, Χ. ΓΕΡΑΚΙΝΗΣ.

Ἐδωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Ὀκτωβρίου 1954

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΚΑ. ΘΕΟΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ :

Ἡ ἑτησία συνδρομή τῆς Ἐφημερίδος Κυβερνήσεως, ἡ τιμὴ τῶν τμηματικῶς πωλουμένων φύλλων αὐτῆς καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεως ἐν τῷ Δελτίῳ Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν καὶ τῷ Παραρτήματι τῆς Ἐφημερίδος Κυβερνήσεως, ἔχουσι καθορισθῇ ὡς κάτωθι :

Α' ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

1. Διὰ τὸ τεύχος Α'	Δραχ. 150
2. » » » Β'	» 100
3. » » » Γ'	» 100
4. » » Παράρτημα	» 100
5. » » Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν ..	» 250
6. » » τεύχος «Πράξεις Νομικῶν Προ- σώπων Δ. Δ. κλπ.»	» 100
7. » » Δελτίον Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχα- νικῆς Ἱδιοκτησίας	» 50
8. Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη, τὸ Παράρτημα καὶ τὰ Δελτία	» 700

Οἱ Δήμοι καὶ αἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους καταβάλλουσι τὸ ἥμισυ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν.

Τὸ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) ποσοστὸν ἐπὶ τῶν ἀνω-
τέρω συνδρομῶν ὁρίσθη ὡς ἑξῆς :

1. Διὰ τὸ τεύχος Α'	Δραχ. 10
2. » » » Β'	» 5
3. » » » Γ'	» 5
4. » » Παράρτημα	» 5
5. » » Δελτίον Ἀνων. Ἐταιρειῶν	» 20
6. » » Πράξεις Νομ. Προσώπων Δ. Δ. ..	» 5
7. » » Δελτίον Ἐμπ. καὶ Βιομηχ. Ἱδιοκτητ.	» 2
8. Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη	» 40

Οἱ Δήμοι καὶ αἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους καταβάλλουσιν ὁλόκληρον τὸ ὑπὲρ τοῦ Τ.Α.Π.Ε.Τ. ποσοστὸν.

Β' ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ Ε. Κ.

Ἡ τιμὴ ἐκάστου φύλλου τῆς Ἐφημερίδος Κυβερνήσεως ὁρίσθη εἰς Δραχ. 1.—

Γ' ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Ι. Εἰς τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν :

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων	Δραχ. 24
2. Τῶν καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν ..	» 1.500

Δ' ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ — ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΣ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ

1. Αἱ συνδρομαὶ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων προκαταβάλλονται εἰς τὰ Δημόσια Ταμεία ἐναντι ἀποδεικτικοῦ εἰσπρά-
ξεως (γραμματίου παραλαβῆς ἢ διπλοτύπου Εἰσπράξεως), ὅπερ μερίμνη τοῦ ἐνδιαφερομένου ἀποστέλλεται εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

2. Ἡ καταβολὴ τοῦ ὑπὲρ τοῦ Τ.Α.Π.Ε.Τ. ποσοστοῦ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν καὶ τελῶν δημοσιεύσεων ἐνεργεῖται ἐν Ἀθήναις μὲν εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ ΤΑΠΕΤ (Κατάστημα Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου) ἐν ταῖς λοιπαῖς δὲ πόλεσι τοῦ Κράτους εἰς τὰ Δημόσια Ταμεία, ἅτινα ἀποδίδουσι ταῦτα εἰς τὸ ΤΑΠΕΤ συμφώνως πρὸς τὰ ὁριζόμενα διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 192378)3639 τοῦ ἔτους 1947 (ΡΟΝΕΟ 185) Ἐγκυκλίου Διαταγῆς τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ.

Ὁ Διευθυντὴς καὶ ἀ. α.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

3. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	Δραχ. 300
4. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων εἰς γενικὰς συνελεύσεις ὡς καὶ τῶν κατὰ τὸ ἀρθρον 32 τοῦ Ν. 3221)24 γνωστοποιήσεων	» 150
5. Τῶν ἀνακοινώσεων τῶν ὑπὸ διάλυσιν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν κατὰ τὸ Β. Δ. 20)5/1939	» 25
6. Τῶν ἱστολισμῶν τῶν Ἀνων. Ἐταιρειῶν ..	» 300
7. Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων τῶν Τραπεζικῶν Ἐταιρειῶν	» 120
8. Τῶν Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ ἀναβολῆς συγκλήσεως τῶν γενικῶν συνελεύσεων τῶν Ἀνων. Ἐταιρειῶν	» 150
9. Τῶν Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ παροχῆς ἀδείας ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν, ὡς καὶ τῶν ἐκθέσεων περιουσιακῶν στοιχείων	» 300
10. Τῶν ἀποφάσεων περὶ ἐγκρίσεως τιμολογίων τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν ..	» 60
11. Τῶν περὶ παροχῆς πληρεξουσιότητος πρὸς ἀντιπροσώπους ἐν Ἑλλάδι ἀλλοδαπῶν Ἐταιρειῶν	» 100
12. Τῶν ἀποφάσεων περὶ συγχωνεύσεως Ἀνων. Ἐταιρειῶν	» 1.000

II. Εἰς τὸ Παράρτημα Ε. Κ.

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων, προσκλήσεων καὶ λοιπῶν δημοσιεύσεων	» 25
2. Τῶν ἀδειῶν πωλήσεων ἐμπορικῶν ὑδάτων ..	» 200
Τὸ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) καταβλητέον ποσοστὸν ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω τελῶν ὁρίσθη εἰς 5 ο).	